

กรมอนามัย
DEPARTMENT OF HEALTH

คู่มือ

แนวทางการปรับเป็นพินัยและการเปรียบเทียบ
ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
ฉบับปี พ.ศ. 2567

แบบประเมิน
ความพึงพอใจต่อคู่มือ

ดาวน์โหลดคู่มือ

คู่มือ : แนวทางการปรับเป็นพินัยและการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ที่ปรึกษา

นางอัจฉรา นิธิอภิญญาสกุล	อธิบดีกรมอนามัย
นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์	รองอธิบดีกรมอนามัย
นายสุพจน์ อาลีอุสมาน	ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

คณะผู้จัดทำ

นางสาวสุกฤตา คุณวโรตม์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
นางสาวนฤสรณ์ ปราการสมุทร	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
นางสาวธีมาพร อนุสาร	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
นายสุธีร์ พลายแก้ว	นักวิชาการสาธารณสุข
นางนียดา วิไลกิจวัฒน์	นิติกร

ขอขอบคุณผู้สนับสนุนข้อมูลและให้คำแนะนำปรึกษาด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้อง :

ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
คณะกรรมการให้ความเห็นประเด็นข้อกฎหมาย
คณะกรรมการพัฒนาวิชาการกองกฎหมาย กรมอนามัย

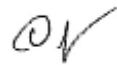
จัดทำโดย :

กองกฎหมาย กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๙๐ ๔๑๘๓
โทรสาร ๐ ๒๕๙๑ ๔๖๙๒
<http://laws.anamai.moph.go.th>

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดให้กฎหมายใดที่มีบทกำหนดโทษปรับสถานเดียวให้ดำเนินการปรับเป็นพินัย ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นกฎหมายในบัญชี ๑ แนบท้ายกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามความในกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๖ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๖

กรมอนามัย ในฐานะกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสาธารณสุข จึงได้จัดทำคู่มือ “แนวทางการปรับเป็นพินัยและการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๗” ขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และคณะกรรมการเปรียบเทียบหรือผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับการดำเนินการปรับเป็นพินัยและการเปรียบเทียบปรับตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขได้อย่างถูกต้องและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันเป็นการอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้แก่ประชาชนต่อไป

(นางอัจฉรา นิธิอิญญาสกุล)

อธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสาธารณสุข

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและหลักการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕	๑
๑.๒ การเปลี่ยนความผิดทางอาญาเป็นความผิดทางพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๓
บทที่ ๒ กระบวนการปฏิบัติงานในการปรับเป็นพินัย กรณีคดีความผิดทางพินัย	๙
๒.๑ การกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	๙
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	
๒.๒ ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	๑๑
อย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)	
๒.๓ ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	๒๒
อย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท (เกิน ๑๐,๐๐๐)	
๒.๔ อายุความคดีความผิดทางพินัย	๓๕
๒.๕ เหตุแห่งการยุติคดีความผิดทางพินัย	๓๕
๒.๖ การจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัย	๓๖
บทที่ ๓ กระบวนการปฏิบัติงานในการเปรียบเทียบ กรณีคดีความผิดทางอาญา	๓๘
๓.๑ คณะกรรมการเปรียบเทียบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเปรียบเทียบ	๓๙
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	
๓.๒ แนวทางการดำเนินงานสำหรับฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเปรียบเทียบ	๔๒
๓.๓ ขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานของคณะกรรมการเปรียบเทียบ	๔๔
ภาคผนวก	
(๑) ตัวอย่างหนังสือและแบบฟอร์มต่าง ๆ	๕๐
(๒) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	๘๙
(๓) ช่องทางการเข้าถึงสื่อและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	๙๒

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและหลักการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ คือโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗^๑ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑)^๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ประกอบกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้กำหนดให้มีการปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดโทษอาญาให้เหมาะสมกับสภาพความผิด หรือกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิดและฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน เนื่องจากกรณีที่กฎหมายกำหนดโทษปรับ ผู้มีฐานะเศรษฐกิจดีย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่ผู้มีฐานะยากจนและไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้ จะถูกกักขังแทนค่าปรับ อันเป็นการกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างร้ายแรง ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงข้อห้ามหรือข้อบังคับที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติแล้วจะพบว่ามีข้อห้ามหรือข้อบังคับจำนวนมากอาจจุกจิกเข้าไปในสิทธิพื้นฐานหรือสร้างภาระอันเกินสมควรแก่ประชาชน และนับวันจะมีกฎหมายตราออกมากำหนดการกระทำให้เป็นความผิดมากขึ้น หลายกรณีทำให้ประชาชนกลายเป็นผู้กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางกรณีกระทำไปเพราะความยากจนเหลือทนทาน และเมื่อได้กระทำความผิดแล้ว ก็ต้องนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัวตลอดไปและในที่สุดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ กระบวนการที่กล่าวมาย่อมสร้างรอยด่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้ามีทางใดที่จะป้องกันมิให้ประชาชนต้องตกเข้าสู่กระบวนการนั้น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

^๑ มาตรา ๗๗ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ

โดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายในรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่จำเป็น พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

^๒ มาตรา ๒๕๘ ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้

ค. ด้านกฎหมาย

(๑) มีกลไกให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล โดยให้มีการใช้ระบบอนุญาตและระบบการดำเนินการโดยคณะกรรมการเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้งานเกิดความคล่องตัว โดยมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน และไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ได้จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและขจัดความเลื่อมล้ำในสังคมลงได้ตามสมควร แม้ว่าการกำหนดมาตรการอันเป็นโทษที่ผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมิเพื่อให้กฎหมายมีสภาพบังคับ แต่โทษนั้นไม่จำเป็นต้องใช้โทษทางอาญาเสมอไป ซึ่งนานาประเทศได้เริ่มปรับเปลี่ยนบทลงโทษจากความผิดอาญาเป็นมาตรการอื่นที่มีโทษอาญามากขึ้น รวมทั้งการใช้มาตรการอื่นแทนการลงโทษอาญา เช่น การคุมประพฤติ กรณีจึงสมควรที่ประเทศไทยจะพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับนานาประเทศ และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนยิ่งขึ้น โดยปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ เปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่ให้มีสภาพเป็นโทษอาญา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกันและในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณะประโยชน์ แทนการชำระค่าปรับได้ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับ ดังเช่นที่เป็นอยู่ในคดีอาญา การเปลี่ยนสภาพบังคับไม่ให้โทษอาญาโดยกำหนดวิธีการดำเนินการขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะนี้ ย่อมจะช่วยให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะ เป็นกลไกทางกฎหมายเพื่อสร้างความ เป็นธรรมและขจัดความเลื่อมล้ำทางสังคม และส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย นอกจากนั้นสำหรับกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้มีโทษทางปกครอง แต่บัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครองไว้แล้ว สมควรเปลี่ยนโทษดังกล่าวเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕

โดยบทบัญญัติมาตรา ๓^๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้กำหนดบทนิยามที่มีความเฉพาะหรือมีความหมายแตกต่างจากความหมายทั่วไปที่จำเป็นต้องใช้ในพระราชบัญญัตินี้

“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย” หมายความว่า การกระทำความผิดหรือการกระทำความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

ดังนั้น ค่าปรับเป็นพินัยก็คือเงินค่าปรับที่ต้องชำระให้แก่รัฐ ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายที่จะนำมาใช้แทนโทษอาญาสำหรับผู้กระทำความผิดไม่ร้ายแรงและไม่กระทบโดยตรงต่อความสงบเรียบร้อยหรือความปลอดภัยของประชาชน ผลของการกระทำความผิดเป็นพินัยนั้นมีเพียงต้องชำระเงินค่าปรับเท่านั้น

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๓ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย” หมายความว่า การกระทำความผิดหรือการกระทำความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตาม มาตรา ๑๔

ไม่มีการจำคุกหรือกักขังแทนค่าปรับ และไม่มีการบันทึกลงในประวัติอาชญากรรมหรือทะเบียนประวัติอาชญากร ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องและได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรง และการปรับเป็นพินัยไม่ใช่การกระทำทางปกครอง คำสั่งทางปกครอง และไม่เป็นโทษทางอาญา

๑.๒ การเปลี่ยนความผิดทางอาญาเป็นความผิดทางพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓๙^๔ กำหนดให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นความผิดทางพินัยและให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าวเป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายในบัญชี ๑ แนบท้ายกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ดังนั้น จึงสามารถแบ่งกลุ่มอัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข เป็น ๒ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ ๑ อัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ที่มีโทษปรับสถานเดียวที่สามารถเปลี่ยนความผิดทางอาญาเป็นความผิดทางพินัย

กลุ่มที่ ๒ อัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ที่มีโทษปรับ หรือจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยไม่สามารถเปลี่ยนความผิดทางอาญาเป็นความผิดทางพินัย รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๑ และตารางที่ ๒

ตารางที่ ๑ อัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เป็นความผิดทางพินัย

มาตรา	บทบัญญัติ/ ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	
			เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	กระทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ของรัฐไม่น้อยกว่า ๓ คน
๖๘	ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	-	✓
๗๓ วรรคสอง	ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในมาตราดังต่อไปนี้ - มาตรา ๒๙ เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ - มาตรา ๓๕ (๒) เกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสถานที่ การวางสิ่งของและการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการตลาด - มาตรา ๓๕ (๓) เกี่ยวกับการกำหนดเวลาเปิดและปิดตลาด - มาตรา ๔๐ (๑) เกี่ยวกับประเภทของสถานที่จำหน่าย	ปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท	-	✓

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^๔ มาตรา ๓๙ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา	บทบัญญัติ/ ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	
			เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	กระทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ของรัฐไม่น้อยกว่า ๓ คน
	<p>อาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามประเภทของอาหารหรือตามลักษณะของสถานที่ประกอบกิจการหรือตามวิธีการจำหน่าย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรา ๔๐ (๔) เกี่ยวกับเวลาจำหน่ายอาหาร - มาตรา ๔๐ (๕) เกี่ยวกับหลักเกณฑ์สุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่ายอาหาร ผู้ปรุงอาหารและผู้ให้บริการ - มาตรา ๔๐ (๖) เกี่ยวกับหลักเกณฑ์สุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปปรุง เก็บรักษาหรือสะสมอาหาร - มาตรา ๔๐ (๗) เกี่ยวกับหลักเกณฑ์สุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ น้ำใช้และของใช้อื่น ๆ 			
๗๕	เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรรคสอง เกี่ยวกับการยอมหรือจัดให้อาคารของตนมีคนอยู่เกินจำนวนที่กำหนดตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ ๒,๕๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน	✓	-
๗๖	ผู้ได้รับใบอนุญาต ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง และการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท	✓	-
๗๗	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ วรรคสอง จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีใบอนุญาต - ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๒ (๒) เกี่ยวกับการห้ามจำหน่ายหรือซื้อสินค้าในบริเวณที่กำหนดโดยเด็ดขาด 	ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท	✓	-
๗๘	- ผู้ขายของหรือผู้ช่วยขายของในตลาด ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท	✓	-

มาตรา	บทบัญญัติ/ ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย	
			เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	กระทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ของรัฐไม่น้อยกว่า ๓ คน
	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเกี่ยวกับการห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิดหรือบางประเภท หรือห้ามจำหน่ายสินค้าตามเวลาที่กำหนด หรือห้ามจำหน่ายสินค้าโดยวิธีการจำหน่ายในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจำหน่ายสินค้าในบริเวณที่กำหนด - ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่น เกี่ยวกับการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ 			
๘๒	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ใดไม่แสดงหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ดำเนินกิจการตลอดเวลาที่ดำเนินการ - ผู้ใดไม่ยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด 	ปรับไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาท	√	-
๘๓	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ใดไม่แสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ดำเนินกิจการตลอดเวลาที่ดำเนินการ - ผู้ใดไม่ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด 	ปรับไม่เกิน ๒,๕๐๐ บาท	√	-

ตารางที่ ๒ อัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เป็นความผิดทางอาญา

มาตรา	บทบัญญัติ/ ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ	
			คณะกรรมการ เปรียบเทียบใน เขต กทม./ ใน เขตจังหวัดอื่น	เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมอบหมาย (ตาม ม. ๘๕ วรรคสาม)
๖๘/๑	ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	√	-
๖๙	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีกรมอนามัย ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้ง	√	-

มาตรา	บทบัญญัติ/ ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ	
			คณะกรรมการ เปรียบเทียบใน เขต กทม./ ใน เขตจังหวัดอื่น	เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมอบหมาย (ตาม ม. ๘๕ วรรคสาม)
	ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือนายแพทย์สาธารณสุขตาม มาตรา ๘ วรรคสาม	จำคุกปรับ		
๗๐	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๗ คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด หรือ คณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๑๗/๓ (๘) หรือคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๖/๒ (๒) โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร	จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้ง จำคุกปรับ	√*	√
๗๑	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำคุกปรับ	√	-
๗๒ วรรคหนึ่ง	ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือ สถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่ เกินสองร้อยตารางเมตร โดยไม่ได้รับใบอนุญาต	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท	√	-
๗๒ วรรคสอง	ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่ สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตาราง เมตรโดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท	√*	√
๗๓	ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความ ในมาตรา ๒๐ (๕) มาตรา ๓๒ (๒) มาตรา ๓๕ (๑) หรือ (๔) หรือ มาตรา ๔๐ (๒) หรือ (๓) หรือ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๕ (๒) หรือ (๓) หรือ มาตรา ๔๐ (๑) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำคุกปรับ	√	-
๗๓/๑	ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความ ในมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ในกรณี เกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำคุกปรับ	√	-

มาตรา	บทบัญญัติ/ ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ	
			คณะกรรมการ เปรียบเทียบใน เขต กทม./ ใน เขตจังหวัดอื่น	เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมอบหมาย (ตาม ม. ๘๕ วรรคสาม)
๗๓/๒	ผู้ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน	จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	√	-
๗๔	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	√*	√
๗๕	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔	จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	√*	√
๘๐	ผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๖๕ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุ หรือข้อแก้ตัวอันสมควร	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละ ๒๕,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	√	-
๘๑	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	√*	√

มาตรา	บทบัญญัติ/ ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ	ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ	
			คณะกรรมการ เปรียบเทียบใน เขต กทม./ ใน เขตจังหวัดอื่น	เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมอบหมาย (ตาม ม. ๘๕ วรรคสาม)
๘๔	ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่าง ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต	จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ และ ปรับอีกไม่เกินวันละ ๒๕,๐๐๐ บาท ตลอดเวลายังยี่งฝ่าฝืน	√	

หมายเหตุ

๑. กรณีที่คณะกรรมการเปรียบเทียบได้มอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามความในมาตรา ๘๕ วรรคสาม^๕ แล้ว แม้ว่าคณะกรรมการเปรียบเทียบจะยังคงมีอำนาจอยู่ แต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ควรส่งเรื่องกลับมายังคณะกรรมการเปรียบเทียบเพื่อพิจารณาโดยไม่จำเป็น

๒. คณะกรรมการเปรียบเทียบตามความในมาตรา ๘๕ แห่ง พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีอำนาจในการปรับเป็นพินัย ในกรณีบทกำหนดโทษตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีบทกำหนดโทษให้ต้องระวางโทษปรับสถานเดียว

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

^๕ มาตรา ๘๕ วรรคสาม สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

บทที่ ๒

กระบวนการปฏิบัติงานในการปรับเป็นพินัย กรณีคดีความผิดทางพินัย

การปรับเป็นพินัย คดีความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คือการพิจารณาการกระทำความผิดและการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดทางพินัย ซึ่งเป็นอัตราโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีโทษปรับสถานเดียว สามารถเปลี่ยนความผิดทางอาญาเป็นความผิดทางพินัยได้ ให้ดำเนินการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งนี้ อัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เป็นความผิดทางพินัยดังแสดงในบทที่ ๑ ตารางที่ ๑

๒.๑ การกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓^๖ ได้กำหนดบทนิยาม

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดากฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔^๗

กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ กำหนดให้

“ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานรัฐ” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายที่กำหนดความผิดทางพินัยบัญญัติให้มีอำนาจในการดำเนินการตามกฎหมายนั้น ทั้งนี้ บรรดาที่ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^๖ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย” หมายความว่า การกระทำความผิดหรือการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน คณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๔

^๗ มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใด ที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๗ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๖ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๖

ประกาศกระทรวงฯ ฉบับดังกล่าวข้างต้นนี้ กำหนดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นข้าราชการหรือพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปหรือเทียบเท่า มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขในความผิดที่มีโทษปรับเป็นพินัยซึ่งมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามประกาศกระทรวงฯ นี้ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย โดยมีบัญชีรายชื่อผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย แนบท้ายประกาศกระทรวงฯ ดังแสดงในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖ อย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

หน่วยงานรัฐ	ตำแหน่ง
สังกัดกรุงเทพมหานคร	(๑) ผู้อำนวยการเขต
	(๒) ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต
	(๓) หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล หัวหน้าฝ่ายเทศกิจ
	(๔) นักวิชาการสุขาภิบาล ระดับชำนาญการขึ้นไป ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล
	(๕) นิติกร ระดับชำนาญการขึ้นไป
สังกัดเมืองพัทยา	(๑) นายกเมืองพัทยา
	(๒) ปลัดเมืองพัทยา
	(๓) ผู้อำนวยการสำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
	(๔) ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมอนามัยสิ่งแวดล้อม
	(๕) หัวหน้าฝ่ายสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม
	(๖) นักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการสุขาภิบาล ระดับชำนาญการขึ้นไป ส่วนส่งเสริมอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
	(๗) นิติกร ระดับชำนาญการขึ้นไป
สังกัดเทศบาล	(๑) นายกเทศมนตรี
	(๒) ปลัดเทศบาล
	(๓) ผู้อำนวยการสำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
	(๔) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
	(๕) หัวหน้ากองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
	(๖) สัตวแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการสิ่งแวดล้อม นักวิชาการสุขาภิบาล ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป
	(๗) นิติกร ระดับชำนาญการขึ้นไป

หน่วยงานรัฐ	ตำแหน่ง
สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล	(๑) นายกองค้การบริหารส่วนตำบล
	(๒) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
	(๓) ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
	(๔) หัวหน้าส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
	(๕) สัตวแพทย์ นักวิชาการสาธารณสุข นักวิชาการสิ่งแวดล้อม นักวิชาการสุขาภิบาล ตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป
	(๖) นิติกร ระดับชำนาญการขึ้นไป

๒.๒ ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย อย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นเอง มีการกล่าวหา หรือความปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า ตามความในข้อ ๔^๘ ของกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

๑.๑) กรณีที่ประชาชนพบว่ามีอาการกระทำความผิด ให้ประชาชนดำเนินการแจ้งเหตุแห่งการกระทำความผิดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานรัฐ โดยสามารถแจ้งด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งด้วยวิธีการทำเป็นหนังสือ (ไม่กำหนดแบบ โดยให้จัดส่งเอกสารหลักฐาน การกระทำความผิด ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นพื้นที่ที่พบการกระทำความผิด โดยส่งไปที่สำนักงานเขต/สำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร สำนักงานเทศบาลเมืองพัทยา สำนักงานเทศบาลนคร เทศบาลเมืองเทศบาลตำบล หรือสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี)

(๒) แจ้งด้วยวาจา โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานรัฐบันทึกถ้อยคำลงในแบบบันทึกการรับแจ้งเหตุในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (แบบ ปพ.๑) และให้ผู้แจ้งเหตุลงลายมือชื่อในแบบบันทึกด้วย

(๓) แจ้งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น แจ้งผ่านช่องทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ แจ้งผ่านช่องทางติดต่อของหน่วยงานประเภทสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานรัฐ ดำเนินการบันทึกการรับแจ้งเหตุในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (แบบ ปพ.๑) และจัดพิมพ์เอกสารการแจ้งจากช่องทางต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อเท็จ และใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาการปรับเป็นพินัยต่อไป

๑.๒) กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่ามีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น

กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

^๘ ข้อ ๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิด ทางพินัยเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นเอง มีการกล่าวหา หรือความปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ความตามวรรคหนึ่งปรากฏต่อข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบ

(๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตรวจพบการกระทำความผิดด้วยตนเองจากการออกตรวจพื้นที่เชิงรุกในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น หรือพบการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือได้เรียกตรวจเอกสาร ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินกิจการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) มีการกล่าวหา หรือได้รับแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดหรือปรากฏเหตุอันควรสงสัย ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยวิธีอื่นใด

(๓) ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานรัฐ พบว่ามีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏ ว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบ

๒) การแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน ตามความในข้อ ๕^๙ ข้อ ๖^{๑๐} และข้อ ๗^{๑๑} ของกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

๒.๑) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมาย จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการดังนี้

(๑) ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงสำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้นไม่ว่าในท้องที่ใดทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะได้กำหนดเขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้เป็นอย่างอื่น

(๒) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย เพื่อให้รู้ว่ามี การกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่และใครเป็นผู้กระทำความผิด และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเสนอพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตนเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ในสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริงไว้ด้วย

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือส่งเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใดให้ตามที่จำเป็นก็ได้

(๔) ให้พิจารณาจากพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือไม่

(๕) กรณีที่พิจารณาพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วพบว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการ

กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

^๙ ข้อ ๕ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงตามข้อ ๔ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริงสำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้นไม่ว่าในท้องที่ใด ทั่วราชอาณาจักร และการแสวงหาข้อเท็จจริงให้กระทำได้ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะได้กำหนดเขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้เป็นอย่างอื่น

(๒) ในการแสวงหาข้อเท็จจริงตาม (๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการเองหรือมอบหมายให้ ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐดำเนินการแทนก็ได้

^{๑๐} ข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย เพื่อให้รู้ว่ามี การกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่และใครเป็นผู้กระทำความผิด และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา เสนอพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้อง รวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ในสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริง

^{๑๑} ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือส่งเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ตามที่จำเป็นก็ได้

และพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ทำบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ตามแบบบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น (แบบ ปพ.๒) เสนอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อพิจารณาต่อไป

(ข) กรณีพิจารณาพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วพบว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ทำบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ตามแบบบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น (แบบ ปพ.๒) เสนอต่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อพิจารณาต่อไป

(ค) กรณีพิจารณาพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วพบว่าไม่มีมูลหรือการกระทำดังกล่าวไม่ถึงเป็นความผิดซึ่งมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ยุติการดำเนินการพิจารณาปรับเป็นพินัย ทั้งนี้ หากปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติมในภายหลัง เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ สามารถนำมาพิจารณาใหม่ได้ หรือหากพบว่าเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดทางอาญา ให้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัดอื่น ตามความในมาตรา ๘๕^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

๓) การแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบเห็นว่ามิบุคคลกำลังกระทำความผิดทางพินัย หรือมีพยานหลักฐานซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดทางพินัย และเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือได้ตรวจสอบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นพบว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัย มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแจ้งไปยังผู้ถูกกล่าวหา โดยทำหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ตัวอย่างหนังสือท้ายภาคผนวก) ส่งไปยังผู้ถูกกล่าวหาโดยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป หรือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งด้วยวาจาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา **พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย** ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัย และแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิจะให้การทันทีหรือจะให้ถ้อยคำภายหลังภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งก็ได้

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

^{๑๒} มาตรา ๘๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นกรรมการ และให้นายแพทย์สาธารณสุขแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบ

สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

การเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔) การให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง/แก้ข้อกล่าวหา/การยอมรับสารภาพ เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาไปยังผู้ถูกกล่าวหาแล้วนั้น ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

โดยการชี้แจง แก้ข้อกล่าวหา หรือการยอมรับสารภาพ ผู้ถูกกล่าวหาสามารถดำเนินการได้ดังนี้

(๑) ทำเป็นหนังสือ หรือ

(๒) ทำด้วยวาจา โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกไว้และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงนามไว้เป็นหลักฐาน หรือ

(๓) ทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการบันทึกคำให้การชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา ตามแบบบันทึกคำให้การชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ ปพ.๓)

๔.๑) **กรณีรับสารภาพ** ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการจัดทำบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๔/๑) และดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

๔.๒) **กรณีปฏิเสธ** ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการจัดทำบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๔/๑) และเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

๔.๓) **กรณีไม่ดำเนินการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา** เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าจะผู้ถูกกล่าวหาจะได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการจัดทำบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๔/๑) และเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาจากคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้ว เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

ทั้งนี้ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาจากคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้ว พบว่าผู้นั้นไม่ได้กระทำความผิดทางพินัย หรือมีเหตุตามกฎหมายที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรับโทษ หรือคดีขาดอายุความแล้ว ให้สั่งยุติเรื่องและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหาทราบด้วย

๕) **การออกคำสั่งปรับเป็นพินัย และการกำหนดค่าปรับทางพินัย**

๕.๑) **เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีอำนาจออกคำสั่งปรับเป็นพินัย** ซึ่งมีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท คือผู้มีรายชื่อตำแหน่งตามบัญชีแนบท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖ ทั้งนี้ เมื่อกฎหมายกำหนดคุณสมบัติของผู้มีอำนาจออกคำสั่งปรับเป็นพินัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว การดำเนินการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยจึงเป็นอำนาจเฉพาะ

เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงไม่สามารถมอบอำนาจให้บุคคลอื่นออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไปได้ ตามมาตรา ๑๔^{๑๓} และมาตรา ๒๐^{๑๔} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๐^{๑๕}

เจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องดำเนินการพิจารณาและออกคำสั่งให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา ระยะเวลาดังกล่าวจะเริ่มนับเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาที่ครบถ้วนสมบูรณ์พร้อมที่จะพิจารณามีคำสั่งแล้ว ดังนั้น เมื่อเป็นกรณีที่ไม่ได้จัดส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงมาด้วย ระยะเวลา ๓๐ วัน จึงต้องเริ่มนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาการส่งคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา ส่วนกรณีที่มีการจัดส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงมาหลายครั้งก็ต้องนับจากครั้งสุดท้ายที่ถือว่าได้รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม การส่งคำชี้แจงหลายครั้งต้องอยู่ภายใต้กรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ผู้นั้นต้องส่งคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาด้วย ตามความในกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๓^{๑๖} (ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๑๖)

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๕ บัญญัติว่าการปรับเป็นพินัยตามกฎหมายทั้งปวงให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นพินัย

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๑๓} มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๑๔} มาตรา ๒๐ เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๔ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและส่งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๑๕} ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดมีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนดบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปหรือเทียบเท่าเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย โดยในกรณีที่กฎหมายกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดไว้ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาการปรับเป็นพินัยก็ได้ การพิจารณาปรับเป็นพินัยที่ต้องทำเป็นองค์คณะ ให้องค์คณะประกอบด้วยหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคน และองค์คณะอีกไม่น้อยกว่าสองคน

กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๑๖} ข้อ ๑๓ ภายใต้บังคับแห่งอายุความตามมาตรา ๑๑ การพิจารณาและออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑๒ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาการส่งคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หากมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้การพิจารณาและออกคำสั่งไม่แล้วเสร็จ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีอำนาจขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่จะขยายระยะเวลาเกินสองครั้งไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๓๘

ในกรณีที่ฟ้องคดีต่อผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการอย่างช้าไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวันก่อนวันที่คดีจะขาดอายุความ

หรือคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นการกระทำทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครอง ประกอบกับพระราชบัญญัตินี้มิได้กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำสั่งปรับเป็นพินัยไว้ จึงไม่สามารถอุทธรณ์คำสั่งปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ (ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๑๘)

๕.๒) รูปแบบคำสั่งปรับเป็นพินัย ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุวัน เดือน ปี และลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามมาตรา ๒๑^{๑๗} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย
- (๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขบัญญัติไว้ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ
- (๓) ระยะเวลาที่ต้องชำระซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
- (๔) กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (๕) สิทธิในการขอม่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง^{๑๘} หรือการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๐^{๑๙} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๑๗} มาตรา ๒๑ คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ ให้ทำเป็นหนังสือโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย
- (๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ
- (๓) ระยะเวลาที่ต้องชำระซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
- (๔) กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (๕) สิทธิในการขอม่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง หรือการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๐
- (๖) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำผิดหรือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

^{๑๘} มาตรา ๙ วรรคสอง ในการชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลจะให้ผ่อนชำระก็ได้ และในกรณีเช่นนั้นหากผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

^{๑๙} มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัยผู้นั้นอาจยื่นคำร้องโดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นพินัย และผู้นั้นไม่ได้แย้งคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ถ้าคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลการยื่นคำร้องให้ยื่นต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ศาลจะกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือจะกล่าวตักเตือนโดยไม่ปรับเป็นพินัย หรือหากผู้นั้นยินยอม จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้หรือในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นไม่มีเงินชำระค่าปรับ จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ หากผู้นั้นยินยอม

(๖) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำ ความผิดหรือเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

นอกจากนี้ จะมีรายละเอียดตามแนวทางการทำคำสั่งปรับเป็นพินัยที่ระบุไว้ท้ายระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๒^{๒๐} และข้อ ๑๓ วรรคสอง^{๒๑} ทั้งนี้ คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำ ความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (ตัวอย่างคำสั่งท้ายภาคผนวก)

๕.๓) หลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัย การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยให้พิจารณาให้เหมาะสม กับข้อเท็จจริง ตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนหรือสังคมจากการกระทำความผิด ทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะ แห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นที่พ่วงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

ทั้งนี้ ในการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงตาม มาตรา ๙ (๑) เพื่อกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัยในเบื้องต้น จากนั้นจึงพิจารณาข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙(๒) ถึง (๔) ประกอบ เพื่อใช้เป็นเหตุในการลดหรือเพิ่มจำนวนค่าปรับ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยได้รับ ผลประโยชน์จากการกระทำความผิดทางพินัย จำนวนค่าปรับเป็นพินัยต้องไม่ต่ำกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่ ต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขบัญญัติความผิดทางพินัยไว้ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิด ทางพินัยมีฐานะยากจนและกระทำความผิดด้วยความจำเป็นเพื่อยังชีพของตนและครอบครัวให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ กำหนดค่าปรับเป็นพินัยในอัตราต่ำสุดเท่าที่จะทำได้แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบบาท โดยมีให้นำความเกี่ยวกับ ผลประโยชน์จากการกระทำความผิดทางพินัยมาใช้บังคับในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีฐานะยากจนและ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๐ (ต่อ)

ในกรณีที่ความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และผู้กระทำความผิดทางพินัย ยินยอม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งตามวรรคสาม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อศาลในขณะที่พิพากษาว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองศาลมีอำนาจสั่งตามวรรคสาม ได้แม้ผู้กระทำความผิดจะมีไต่ยื่นคำร้องก็ตาม

ให้นำความในมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การสั่งของศาลตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

หากผู้กระทำความผิดทางพินัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขที่ศาลกำหนดในการทำงานบริการสังคม หรือทำงานสาธารณประโยชน์ ศาลจะเพิกถอนคำสั่ง และออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของ ผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ โดยให้หักจำนวนวันที่ทำงานมาแล้วออกจากค่าปรับเป็นพินัย

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๒๐} ข้อ ๑๒ คำสั่งปรับเป็นพินัยหรือยุติการปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นหนังสือระบุวัน เดือน ปี และลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือลายมือชื่อขององค์คณะทุกคน แล้วแต่กรณี

^{๒๑} ข้อ ๑๓ วรรคสอง คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ (๑) ถึง (๕) และจะมีรายละเอียดตามแนวทางที่ระบุไว้ท้ายระเบียบนี้ด้วยก็ได้

กระทำความผิดด้วยความจำเป็นเพื่อยังชีพของตนและครอบครัว ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๖^{๒๒} และข้อ ๘^{๒๓}

๖) การแจ้ง/ส่งคำสั่งปรับเป็นพินัย เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดทางพินัย มาชำระค่าปรับเป็นพินัยตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท แล้ว ให้ส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิด โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ที่ยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิด ตามที่แจ้งไว้กับหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ครบ ๑๕ วัน นับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ ตามความในมาตรา ๒๐^{๒๔} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ไม่สามารถแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ ซึ่งจะแตกต่างจากกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

๗) การชำระค่าปรับเป็นพินัย ผู้กระทำความผิดทางพินัย สามารถดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๗.๑) ชำระเต็มจำนวน

(๑) ให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยนำคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท มายื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรับผิดชอบการรับชำระค่าปรับเป็นพินัย เพื่อขอชำระค่าปรับเป็นพินัย โดยให้บันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๕/๑)

(๒) เมื่อได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวน ให้ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรับผิดชอบการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยออกใบสำคัญรับเงินของหน่วยงานให้กับผู้กระทำความผิดทางพินัย นั้นด้วย

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๒๒} ข้อ ๖ ในการวางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยของรัฐมนตรีตามมาตรา ๙ วรรคสาม อย่างน้อยต้องกำหนดให้มีผล ดังต่อไปนี้

(๑) ในการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙ (๑) เพื่อกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัยในเบื้องต้น จากนั้นจึงพิจารณาข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙ (๒) ถึง (๔) ประกอบ เพื่อใช้เป็นเหตุในการลดหรือเพิ่มจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้น

(๒) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยได้รับผลประโยชน์จากการกระทำความผิดทางพินัยจำนวนค่าปรับเป็นพินัยต้องไม่ต่ำกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่ต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยกำหนดไว้

(๓) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีฐานะยากจนและกระทำความผิดด้วยความจำเป็นเพื่อยังชีพของตนและครอบครัว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดค่าปรับเป็นพินัยในอัตราต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบบาทหรือไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วแต่กรณี โดยมีให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับ

^{๒๓} ข้อ ๘ ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยไม่ได้ออกระเบียบตามข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามแนวทางตามข้อ ๖

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๒๔} มาตรา ๒๐ เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๙ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและส่งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ที่ยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันครบสิบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ

(ก) เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวนและครบถ้วนแล้วให้ถือว่าคดีเป็นอันเลิกกันและยุติเรื่อง

๗.๒) ผ่อนชำระ

(๑) ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ โดยนำคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท มายื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย โดยชำระเป็นงวด ๆ

(๒) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการพิจารณาการขอผ่อนชำระ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐจะอนุญาตให้มีการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัยได้ก็ต่อเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจผ่อนชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ โดยการกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย ให้พิจารณาจากจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับฐานะทางการเงิน รายได้ รายจ่าย ภาระหนี้สินของผู้กระทำความผิด เพื่อมิให้กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัว ทั้งนี้ การผ่อนชำระต้องเสร็จสิ้นก่อนขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน^{๒๕} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ แต่หากผู้กระทำความผิดทางพินัยมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจไม่อนุญาตให้ผ่อนชำระก็ได้ ตามความในมาตรา ๙ วรรคสอง^{๒๖} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๗ วรรคสอง^{๒๗}

(๓) กรณีได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระ เมื่อได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนด ให้ข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยออกใบสำคัญรับเงิน ของหน่วยงานให้กับผู้กระทำความผิดทางพินัยนั้นด้วย เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวนและครบถ้วนแล้ว ให้ถือว่าคดีเป็นอันเลิกกันและยุติเรื่อง

(๔) กรณีไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระ ให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวนในคราวเดียวกัน ให้ข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยต่อไป เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวนและครบถ้วนแล้วให้ถือว่าคดีเป็นอันเลิกกันและยุติเรื่อง

ทั้งนี้ ให้บันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิด

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๒๕} มาตรา ๑๑ คดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

^{๒๖} มาตรา ๙ วรรคสอง ในการชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลจะให้ผ่อนชำระก็ได้ และในกรณีเช่นนั้น หากผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๒๗} ข้อ ๗ วรรคสอง การกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการผ่อนชำระ ให้พิจารณาจากจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับฐานะการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน เพื่อมิให้กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัว ทั้งนี้ การผ่อนชำระต้องเสร็จสิ้นก่อนขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๕/๑)

๗.๓) ไม่ชำระหรือผิดนัดการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย หากผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย หรือชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่ครบถ้วน หรือในกรณีผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันควรให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการรวบรวมเอกสารและหลักฐานสรุปสำนวนส่งให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อไป

๘) การสรุปสำนวนส่งให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล โดยอ้างอิงตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗ (พท)/ว ๓๐๖ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ในการส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำหนังสือส่งสำนวนคดีปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ตัวอย่างหนังสือท้ายภาคผนวก) โดยแนบเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งต้องเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้ที่สามารถยืนยันตัวตนและที่อยู่ปัจจุบันของผู้กระทำความผิดทางพินัยได้

(๒) กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ผู้ผู้กระทำความผิดทางพินัย ซึ่งปรากฏชื่อตัว ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน และรูปภาพ เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาข้อมูลทะเบียนราษฎรซึ่งพิมพ์จากฐานข้อมูลทะเบียนกลางของกรมการปกครองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ หรือสำเนาหนังสือเดินทางในกรณีเป็นบุคคลต่างด้าว เป็นต้น

(๓) กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นนิติบุคคล ต้องมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับนิติบุคคล เช่น หนังสือรับรองนิติบุคคล เป็นต้น

(๔) เอกสารและพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในการกระทำความผิด เช่น รายงานสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน เป็นต้น

(๕) เอกสารและพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อกฎหมายและการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย เช่น หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาด้วยวาจาและการรับสารภาพ และการไม่โต้แย้ง หลักฐานการส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา คำสั่งปรับเป็นพินัย หลักฐานการส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หลักฐานการชำระค่าปรับเป็นพินัย สำเนากฎหมายระดับพระราชบัญญัติ หรือกฎหมายลำดับรอง รวมทั้งประกาศหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานของรัฐที่แสดงให้เห็นว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมาย หลักฐานการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับเป็นพินัย หลักฐานการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบในความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับคดีความผิดทางพินัย เป็นต้น

(๖) เอกสารและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามสมควร (ถ้ามี) เช่น หลักฐานการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดทางพินัยที่ดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ รายละเอียดวิธีการคำนวณค่าปรับ เอกสารซึ่งทำขึ้นเพื่อแสดงถึงสถานที่เกิดเหตุ บัญชีทรัพย์สิน รายงานการตรวจพิสูจน์ พยานวัตถุ เป็นต้น

(๗) สำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นไฟล์ประเภท PDF หรือ PDF/A ส่วนรูปภาพให้บันทึกเป็นไฟล์ประเภท JPEG ให้สอดคล้องกับประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง การใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย ซึ่งจัดส่งเป็นอุปกรณ์บันทึกข้อมูล หรือส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

รูปที่ ๑ แผนผังขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
กรณีการปรับเป็นพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท (ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

๒.๓ ขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย อย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท (เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน ตามความในมาตรา ๑๔^{๒๘} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง^{๒๙} ทั้งนี้ หากกฎหมายไม่ได้กำหนดขั้นตอนไว้เป็นพิเศษ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐสามารถแจ้งข้อกล่าวหา ก่อนแต่งตั้งองค์คณะได้ แต่อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติควรแต่งตั้งองค์คณะก่อน เพราะอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงและการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาเป็นกระบวนการที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการ การให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายเป็นผู้แจ้งข้อกล่าวหาเป็นเพียงการอำนวยความสะดวกให้แก่องค์คณะที่ไม่ต้องลงนามในหนังสือแจ้งทุกคน (ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๑๔)

๑) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น ไม่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นเอง มีการกล่าวหา หรือความปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า ตามความในข้อ ๔^{๓๐} ของกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

๑.๑) กรณีที่ประชาชนพบว่ามีอาการกระทำความผิด ให้ประชาชนดำเนินการแจ้งเหตุแห่งการกระทำความผิดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานรัฐ โดยสามารถแจ้งด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งด้วยวิธีการทำเป็นหนังสือ (ไม่กำหนดแบบ โดยให้จัดส่งเอกสารหลักฐาน การกระทำความผิด ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นพื้นที่ที่พบการกระทำความผิด โดยส่งไปที่สำนักงานเขต/

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๒๘} มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๒๙} ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดมีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนดบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปหรือเทียบเท่าเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย โดยในกรณีที่กฎหมายกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดไว้ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาการปรับเป็นพินัยก็ได้

กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๓๐} ข้อ ๔ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น ไม่ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นเอง มีการกล่าวหา หรือความปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเริ่มการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ความตามวรรคหนึ่งปรากฏต่อข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นหน้าที่ของข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบ

สำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร สำนักงานเทศบาลเมืองพัทยา สำนักงานเทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาล ตำบล หรือสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี)

(๒) แจ้งด้วยวาจา โดยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานรัฐ บันทึกล้อยคำลงในแบบบันทึกการรับแจ้งเหตุในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (แบบ ปพ.๑) และให้ผู้แจ้งเหตุลงลายมือชื่อในแบบบันทึกด้วย

(๓) แจ้งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น แจ้งผ่านช่องทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ แจ้งผ่านช่องทางติดต่อของหน่วยงานประเภทสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการ หรือพนักงานของหน่วยงานรัฐ ดำเนินการบันทึกการรับแจ้งเหตุในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (แบบ ปพ.๑) และจัดพิมพ์เอกสารการแจ้งจากช่องทางต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง และใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาการปรับเป็นพินัยต่อไป

๑.๒) กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่ามีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น

(๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตรวจสอบการกระทำความผิดด้วยตนเองจากการออกตรวจพื้นที่ เชิงรุกในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น หรือพบการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือได้เรียกตรวจเอกสาร ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) มีการกล่าวหา หรือได้รับแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดหรือปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยวิธีอื่นใด

(๓) ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานรัฐ พบว่ามีเหตุอันควรสงสัยหรือความปรากฏว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยเกิดขึ้น จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบ

๒) การแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐาน ตามความในข้อ ๕^{๓๑)} ข้อ ๖^{๓๒)} และข้อ ๗^{๓๓)} ของกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

๒.๑) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการดังนี้

(๑) ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงสำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้นไม่ว่าในท้องที่ใดทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะได้กำหนดเขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้เป็นอย่างอื่น

กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๓๑)} ข้อ ๕ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงตามข้อ ๔ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาข้อเท็จจริงสำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้นไม่ว่าในท้องที่ใดทั่วราชอาณาจักร และการแสวงหาข้อเท็จจริงให้กระทำได้ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะได้กำหนดเขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้เป็นอย่างอื่น

(๒) ในการแสวงหาข้อเท็จจริงตาม (๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการเองหรือมอบหมายให้ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐดำเนินการแทนก็ได้

^{๓๒)} ข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย เพื่อให้รู้ว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่และใครเป็นผู้กระทำความผิด และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเสนอพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ในสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริง

^{๓๓)} ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเอกชนให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือส่งเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใดให้ตามที่จำเป็นก็ได้

(๒) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถทำได้ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางพินัย เพื่อให้รู้ว่ามีการกระทำความผิดทางพินัยหรือไม่และใครเป็นผู้กระทำความผิด และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเสนอพยานหลักฐานใด ๆ เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของตนเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ในสำนวนการแสวงหาข้อเท็จจริงไว้ด้วย

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือเอกชนให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือส่งเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใดให้ตามที่จำเป็นก็ได้

(๔) ให้พิจารณาจากพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือไม่

(ก) กรณีที่พิจารณาพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วพบว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการ และพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ทำบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ตามแบบบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น (แบบ ปพ.๒) เสนอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อพิจารณาต่อไป

(ข) กรณีพิจารณาพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วพบว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัยมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการ และพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ทำบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น ตามแบบบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น (แบบ ปพ.๒) เสนอต่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อพิจารณาต่อไป

(ค) กรณีพิจารณาพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วพบว่าไม่มีมูลหรือการกระทำดังกล่าวไม่ถือเป็นความผิดซึ่งมีอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ยุติการดำเนินการพิจารณาปรับเป็นพินัย ทั้งนี้ หากปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติมในภายหลัง เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐ สามารถนำมาพิจารณาใหม่ได้ หรือหากพบว่าเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดทางอาญา ให้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตจังหวัดอื่น ตามความในมาตรา ๘๕^{๓๔} แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

^{๓๔} มาตรา ๘๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นกรรมการ และให้นายแพทย์สาธารณสุขแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบ

สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

การเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓) การแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบเห็นว่ามิบุคคลกำลังกระทำความผิดทางพินัย หรือมีพยานหลักฐานซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดทางพินัย และได้ตรวจสอบรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นพบว่า การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัย มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ พิจารณาพยานหลักฐานและรายงานสรุปข้อเท็จจริงอีกครั้ง ซึ่งการปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นองค์คณะ จึงไม่เข้าเงื่อนไขตามข้อ ๘ วรคหนึ่ง (ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๑๓) ดังนั้น การแจ้งข้อกล่าวหากรณีนี้ต้องดำเนินการตามข้อ ๘ วรคสอง คือ ต้องให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายเป็นผู้แจ้งข้อกล่าวหา หรือให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ การให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายเป็นผู้แจ้งข้อกล่าวหาเป็นเพียงการอำนวยความสะดวกให้แก่องค์คณะที่ไม่ต้องลงนามในหนังสือแจ้งทุกคน (ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๑๔) และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ตามความในกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๘^{๓๕}

(๑) กรณีองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ พิจารณาพยานหลักฐานและรายงานสรุปข้อเท็จจริงแล้วพบว่า การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดทางพินัย มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายจัดทำหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาแจ้งไปยังผู้ถูกกล่าวหา โดยทำหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ตัวอย่างหนังสือท้ายภาคผนวก) ส่งไปยังผู้ถูกกล่าวหาโดยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

(๒) กรณีองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ พิจารณาพยานหลักฐานและรายงานสรุปข้อเท็จจริงแล้วพบว่า การกระทำความผิดดังกล่าวไม่มีมูลหรือการกระทำความผิดดังกล่าวไม่เป็นความผิดทางพินัย ให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐยุติการดำเนินการพิจารณาปรับเป็นพินัย

๔) การให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง/แก้ข้อกล่าวหา/การยอมรับสารภาพ เมื่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายได้มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาไปยังผู้ถูกกล่าวหาแล้วนั้น ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิที่จะดำเนินการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาต่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือไม่ก็ได้

กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๓๕} ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพบเห็นว่ามิบุคคลกำลังกระทำความผิดทางพินัย หรือมีพยานหลักฐานซึ่งแทบจะไม่มี ความสงสัยว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดทางพินัย และเจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหา พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัยและแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิจะให้การทันทีหรือจะให้อภัยค่าภายหลังภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งก็ได้ หากผู้ถูกกล่าวหายอมรับสารภาพและมีได้มีข้อโต้แย้ง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบันทึกการรับสารภาพและการโต้แย้งนั้นไว้ และให้ผู้กระทำความผิดลงนามไว้เป็นหลักฐาน แล้วออกคำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ เว้นแต่กรณีการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต้องกระทำเป็นองค์คณะให้เสนอองค์คณะเพื่อพิจารณาออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

เมื่อมีผู้กระทำความผิดทางพินัย และมีใช่เป็นกรณีที่จะดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางพินัยต่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล การแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้แจ้งต่อผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลนั้น

ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการบันทึกคำให้การชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา ตามแบบบันทึกคำให้การชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ ปพ.๓)

๔.๑) กรณีรับสารภาพ ให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการจัดทำบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๔/๒) และดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

๔.๒) กรณีปฏิเสธ ให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการจัดทำบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๔/๒) และเมื่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย ให้ดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

๔.๓) กรณีไม่ดำเนินการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ ให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการจัดทำบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๔/๒) และเมื่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้พิจารณาจากคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้ว เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัยให้ดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

ทั้งนี้ หากองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้พิจารณาจากคำชี้แจงหรือคำแก้ข้อกล่าวหา (ถ้ามี) ประกอบกับข้อเท็จจริงที่แสวงหาได้แล้ว พบว่าผู้ยื่นไม่ได้กระทำความผิดทางพินัย หรือมีเหตุตามกฎหมายที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ต้องรับโทษ หรือคดีขาดอายุความแล้ว ให้ส่งยุติเรื่องและแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหาทราบด้วย

๕) การออกคำสั่งปรับเป็นพินัย และการกำหนดค่าปรับทางพินัย

๕.๑) องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีอำนาจออกคำสั่งปรับเป็นพินัย ซึ่งมีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ตามมาตรา ๑๔^{๓๖} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๐^{๓๗} ในการพิจารณาเพื่อมีคำสั่ง

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๓๖} มาตรา ๑๔ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๓๗} ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดมีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนดบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการและพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่มี

ปรับเป็นพินัยในกรณีที่ต้องทำเป็นองค์คณะ หัวหน้าองค์คณะและองค์คณะทุกคนมีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัย จะงดออกเสียงมิได้ โดยหัวหน้าองค์คณะต้องถามองค์คณะที่เข้าร่วมพิจารณาทีละคนให้ออกความเห็นและลงมติทุกประเด็นที่จะพิจารณา โดยให้หัวหน้าออกความเห็นและลงมติเป็นคนสุดท้าย การวินิจฉัยให้ถือตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ออกเสียงลงคะแนนใหม่โดยพลันอีกครั้งหนึ่ง ถ้าคะแนนเสียงยังเท่ากันอีก ให้ถือว่าองค์คณะมีมติในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าหรือเป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกกล่าวหาน้อยกว่า หากองค์คณะที่ร่วมพิจารณาผู้ใดไม่เห็นพ้องด้วยกับเสียงข้างมากมีสิทธิทำความเห็นแย้งแนบไว้ในสำนวน ตามความในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๑^{๓๕} (ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๑๖)

เจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องดำเนินการพิจารณาและออกคำสั่งให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา ระยะเวลาดังกล่าวจะเริ่มนับเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาที่ครบถ้วนสมบูรณ์พร้อมที่จะพิจารณามีคำสั่งแล้ว ดังนั้น เมื่อเป็นกรณีที่ที่ไม่ได้จัดส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงมาด้วย ระยะเวลา ๓๐ วัน จึงต้องเริ่มนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาการส่งคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา ส่วนกรณีที่มีการจัดส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำชี้แจงมาหลายครั้งก็ต้องนับจากครั้งสุดท้ายที่ถือว่าได้รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม การส่งคำชี้แจงหลายครั้งต้องอยู่ภายใต้กรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ผู้นั้นต้องส่งคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาด้วย ตามความในกฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๓^{๓๖}

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๐ (ต่อ)

ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปหรือเทียบเท่าเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย โดยในกรณีที่กฎหมายกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดไว้ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาการปรับเป็นพินัยก็ได้

การพิจารณาปรับเป็นพินัยที่ต้องทำเป็นองค์คณะ ให้องค์คณะประกอบด้วยหัวหน้าองค์คณะหนึ่งคนและองค์คณะอื่นไม่น้อยกว่าสองคน เมื่อรัฐมนตรีกำหนดให้การพิจารณาปรับเป็นพินัยในเรื่องใดอยู่ในอำนาจของผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยเพียงคนเดียว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่พบเห็นการกระทำความผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดจากบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่งเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

เมื่อการพิจารณาปรับเป็นพินัยเรื่องใดต้องทำเป็นองค์คณะ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดผู้เป็นหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะจากบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่ง ตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการพิจารณาปรับเป็นพินัย หากมีเหตุที่ทำให้องค์คณะคนใดคนหนึ่งไม่อาจพิจารณาปรับเป็นพินัยต่อไปได้ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐในบัญชีรายชื่อตามวรรคหนึ่งเพื่อประกอบเป็นองค์คณะแทน

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๓๕} ข้อ ๑๑ ในกรณีที่การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะ ในการพิจารณาเพื่อมีคำสั่งหัวหน้าองค์คณะและองค์คณะทุกคนมีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัย จะงดออกเสียงมิได้

ให้หัวหน้าองค์คณะตามข้อ ๑๐ วรรคสี่ ถามองค์คณะที่เข้าร่วมพิจารณาทีละคน ให้ออกความเห็นและลงมติทุกประเด็นที่จะพิจารณา โดยให้หัวหน้าออกความเห็นและลงมติเป็นคนสุดท้าย การวินิจฉัยให้ถือตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ออกเสียงลงคะแนนใหม่โดยพลันอีกครั้งหนึ่งถ้าคะแนนเสียงยังเท่ากันอีก ให้ถือว่าองค์คณะมีมติในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหามากกว่าหรือเป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกกล่าวหาน้อยกว่า แล้วแต่กรณี

องค์คณะที่ร่วมพิจารณาผู้ใดไม่เห็นพ้องด้วยกับเสียงข้างมากมีสิทธิทำความเห็นแย้งแนบไว้ในสำนวน

กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๓๖} ข้อ ๑๓ ภายใต้บังคับแห่งอายุความตามมาตรา ๑๑ การพิจารณาและออกคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามข้อ ๑๒ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาการส่งคำชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา หากมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ทำให้การพิจารณาและออกคำสั่งไม่แล้วเสร็จ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีอำนาจขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่จะขยายระยะเวลาเกินสองครั้งไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๓๘

(ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๑๖)

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๕ บัญญัติว่าการปรับเป็นพินัยตามกฎหมายทั้งปวงให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นการกระทำทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครอง ประกอบกับพระราชบัญญัตินี้มิได้กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำสั่งปรับเป็นพินัยไว้ จึงไม่สามารถอุทธรณ์คำสั่งปรับเป็นพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ (ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๑๘)

๕.๒) รูปแบบคำสั่งปรับเป็นพินัย ต้องทำเป็นหนังสือ ระบุวัน เดือน ปี และลงลายมือชื่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามมาตรา ๒๑^{๔๐} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย
- (๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขบัญญัติไว้ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ กำหนดให้ต้องชำระ
- (๓) ระยะเวลาที่ต้องชำระซึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
- (๔) กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (๕) สิทธิในการขอผ่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง^{๔๑} หรือการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๐^{๔๒} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖^{๔๓} ข้อ ๑๓ (ต่อ) ในกรณีที่ฟ้องคดีต่อผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการอย่างช้าไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวันก่อนวันที่คดีจะขาดอายุความ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๔๐} มาตรา ๒๑ คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ ให้ทำเป็นหนังสือโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย
- (๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ
- (๓) ระยะเวลาที่ต้องชำระซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
- (๔) กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด
- (๕) สิทธิในการขอผ่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง หรือการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๐
- (๖) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำผิดหรือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๔๑} มาตรา ๙ วรรคสอง ในการชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลจะให้ผ่อนชำระก็ได้ และในกรณีเช่นนั้นหากผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

^{๔๒} มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

(๖) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำ ความผิดหรือเป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

นอกจากนี้ จะมีรายละเอียดตามแนวทางการทำคำสั่งปรับเป็นพินัยที่ระบุไว้ท้ายระเบียบสำนัก นายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๒^{๔๓} และข้อ ๑๓ วรรคสอง^{๔๔} ทั้งนี้ คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำ ความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (ตัวอย่างคำสั่งท้ายภาคผนวก)

๕.๓) หลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัย การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยให้พิจารณาให้ เหมาะสมกับข้อเท็จจริง ตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชนหรือสังคมจากการกระทำความผิด ทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะ แห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นที่พ่วงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

ทั้งนี้ ในการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงตาม มาตรา ๙ (๑) เพื่อกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัยในเบื้องต้น จากนั้นจึงพิจารณาข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙(๒) ถึง (๔) ประกอบ เพื่อใช้เป็นเหตุในการลดหรือเพิ่มจำนวนค่าปรับ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยได้รับ ผลประโยชน์จากการกระทำความผิดทางพินัย จำนวนค่าปรับเป็นพินัยต้องไม่ต่ำกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

มาตรา ๑๐ (ต่อ) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัยผู้นั้น อาจยื่นคำร้องโดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นพินัย และผู้นั้นไม่ได้แย้งคำสั่งของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ถ้าคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลการยื่นคำร้องให้ยื่นต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดทางพินัย เพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ศาลจะกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่ กฎหมายบัญญัติไว้หรือจะว่ากล่าวตักเตือนโดยไม่ปรับเป็นพินัย หรือหากผู้นั้นยินยอม จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงาน สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้หรือในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นไม่มีเงินชำระค่าปรับ จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือ ทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ หากผู้นั้นยินยอม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และผู้กระทำความผิดทางพินัย ยินยอม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งตามวรรคสาม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อศาลในขณะที่พิพากษาว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองศาลมีอำนาจสั่งตามวรรคสาม ได้แม้ผู้กระทำความผิดจะมีไต่ยื่นคำร้องก็ตาม

ให้นำความในมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การสั่งของศาลตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม หากผู้กระทำความผิดทางพินัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไขที่ศาลกำหนดในการทำงานบริการสังคม หรือทำงานสาธารณประโยชน์ ศาลจะเพิกถอนคำสั่ง และออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ โดยให้หักจำนวนวันที่ทำงานมาแล้วออกจากค่าปรับเป็นพินัย

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๔๓} ข้อ ๑๒ คำสั่งปรับเป็นพินัยหรือยุติการปรับเป็นพินัยต้องทำเป็นหนังสือระบุวัน เดือน ปี และลงลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยหรือลายมือชื่อขององค์คณะทุกคน แล้วแต่กรณี

^{๔๔} ข้อ ๑๓ วรรคสอง คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๒๐ อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ (๑) ถึง (๕) และจะมีรายละเอียดตามแนวทางที่ระบุไว้ท้ายระเบียบนี้ด้วยก็ได้

ต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขบัญญัติความผิดทางพินัยไว้ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีฐานะยากจนและกระทำความผิดด้วยความจำเป็นเพื่อยังชีพของตนและครอบครัวให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดค่าปรับเป็นพินัยในอัตราต่ำสุดเท่าที่จะทำได้แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบบาท โดยมีให้นำความเกี่ยวกับผลประโยชน์จากการกระทำความผิดทางพินัยมาใช้บังคับในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีฐานะยากจนและกระทำความผิดด้วยความจำเป็นเพื่อยังชีพของตนและครอบครัว ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๖^{๔๕} และข้อ ๘^{๔๖}

๖) การแจ้ง/ส่งคำสั่งปรับเป็นพินัย เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดทางพินัย มาชำระค่าปรับเป็นพินัยตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท แล้ว ให้ส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยไปยังผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิด โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิด ตามที่แจ้งไว้กับหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ครบ ๑๕ วัน นับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ ตามความในมาตรา ๒๐^{๔๗} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ไม่สามารถแจ้งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ ซึ่งจะแตกต่างจากกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

๗) การชำระค่าปรับเป็นพินัย ผู้กระทำความผิดทางพินัย สามารถดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๗.๑) ชำระเต็มจำนวน

(๑) ให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยนำคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท มายื่นต่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรับผิดชอบการรับชำระค่าปรับเป็นพินัย เพื่อขอชำระค่าปรับเป็นพินัย โดยให้บันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัย

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๔๕} ข้อ ๖ ในการวางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยของรัฐมนตรีตามมาตรา ๙ วรรคสาม อย่างน้อยต้องกำหนดให้มีผล ดังต่อไปนี้

(๑) ในการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙ (๑) เพื่อกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัยในเบื้องต้น จากนั้นจึงพิจารณาข้อเท็จจริงตามมาตรา ๙ (๒) ถึง (๔) ประกอบ เพื่อใช้เป็นเหตุในการลดหรือเพิ่มจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้น

(๒) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยได้รับผลประโยชน์จากการกระทำความผิดทางพินัยจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ต้องไม่ต่ำกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่ต้องไม่เกินอัตราขั้นสูงที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยกำหนดไว้

(๓) ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีฐานะยากจนและกระทำความผิดด้วยความจำเป็นเพื่อยังชีพของตนและครอบครัว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดค่าปรับเป็นพินัยในอัตราต่ำที่สุดเท่าที่จะทำได้แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าสิบบาทหรือไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วแต่กรณี โดยมีให้นำความใน (๒) มาใช้บังคับ

^{๔๖} ข้อ ๘ ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยไม่ได้ออกระเบียบตามข้อ ๖ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามแนวทางตามข้อ ๖

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๔๗} มาตรา ๒๐ เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๙ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและส่งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ครบห้าวันนับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ

การกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๕/๒)

(๒) เมื่อได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวน ให้ข้าราชการหรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรับผิดชอบการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยออกใบสำคัญรับเงินของหน่วยงานให้กับผู้กระทำความผิดทางพินัย นั้นด้วย

(๓) เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวนและครบถ้วนแล้วให้ถือว่า คดีเป็นอันเลิกกันและยุติเรื่อง

๗.๒) ผ่อนชำระ

(๑) ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ โดยนำคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท มายื่นต่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อขอผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย โดยชำระเป็นงวด ๆ

(๒) ให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการพิจารณาการขอผ่อนชำระ ซึ่งองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะอนุญาตให้มีการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัยได้ก็ต่อเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้กระทำความผิด ไม่อาจผ่อนชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ โดยการกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย ให้พิจารณาจากจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับฐานะทางการเงิน รายได้ รายจ่าย ภาระหนี้สินของผู้กระทำความผิด เพื่อมิให้กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัว ทั้งนี้ การผ่อนชำระต้องเสร็จสิ้นก่อนขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ ^{๔๘} ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ แต่หากผู้กระทำความผิดทางพินัยมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจไม่อนุญาตให้ผ่อนชำระก็ได้ ตามความในมาตรา ๙ วรรคสอง ^{๔๙} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๗ วรรคสอง ^{๕๐}

(๓) กรณีได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระ เมื่อได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนภายใน ระยะเวลาที่องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนด ให้ข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยออกใบสำคัญรับเงิน ของหน่วยงานให้กับผู้กระทำความผิดทางพินัยนั้นด้วย เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวนและครบถ้วนแล้ว ให้ถือว่าคดีเป็นอันเลิกกันและยุติเรื่อง

(๔) กรณีไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระ ให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวนในคราวเดียวกันให้ข้าราชการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบการรับชำระ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๔๘} มาตรา ๑๑ คดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

^{๔๙} มาตรา ๙ วรรคสอง ในการชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลจะให้ผ่อนชำระก็ได้ และในกรณีเช่นนั้น หากผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายใน กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๕๐} ข้อ ๗ วรรคสอง การกำหนดจำนวนเงินและระยะเวลาในการผ่อนชำระ ให้พิจารณาจากจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ประกอบกับฐานะการเงิน รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน เพื่อมิให้กระทบต่อการดำรงชีวิตของผู้กระทำความผิดทางพินัยและครอบครัว ทั้งนี้ การผ่อนชำระต้องเสร็จสิ้นก่อนขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ค่าปรับเป็นพินัยต่อไป เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับชำระค่าปรับเป็นพินัยเต็มจำนวนและครบถ้วนแล้วให้ถือว่าคดีเป็นอันเลิกกันและยุติเรื่อง

ทั้งนี้ ให้บันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบบันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูง เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (แบบ ปพ.๕/๒)

๗.๓) ไม่ชำระหรือผิดนัดการผ่อนชำระค่าปรับเป็นพินัย หากผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย หรือชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่ครบถ้วน หรือในกรณีผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันควร ให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการรวบรวมเอกสารและหลักฐานสรุปสำนวนส่งให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อไป

๘) การสรุปสำนวนส่งให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล โดยอ้างอิงตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗ (พก)/ว ๓๐๖ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ในการส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล ให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำหนังสือส่งสำนวนคดีปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ตัวอย่างหนังสือท้ายภาคผนวก) โดยแนบเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับข้อมูลของผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งต้องเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้ที่สามารถยืนยันตัวตนและที่อยู่ปัจจุบันของผู้กระทำความผิดทางพินัยได้

(๒) กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นบุคคลธรรมดา ต้องมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดทางพินัย ซึ่งปรากฏชื่อตัว ชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน และรูปภาพ เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาข้อมูลทะเบียนราษฎรซึ่งพิมพ์จากฐานข้อมูลทะเบียนกลางของกรมการปกครองด้วยระบบคอมพิวเตอร์ หรือสำเนาหนังสือเดินทางในกรณีเป็นบุคคลต่างด้าว เป็นต้น

(๓) กรณีผู้กระทำความผิดทางพินัยเป็นนิติบุคคล ต้องมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำความผิดทางพินัยซึ่งปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับนิติบุคคล เช่น หนังสือรับรองนิติบุคคล เป็นต้น

(๔) เอกสารและพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในการกระทำความผิด เช่น รายงานสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน เป็นต้น

(๕) เอกสารและพยานหลักฐานเกี่ยวกับข้อกฎหมายและการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย เช่น หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาหรือบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาด้วยวาจาและการรับสารภาพ และการไม่โต้แย้ง หลักฐานการส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา คำสั่งปรับเป็นพินัย หลักฐานการส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หลักฐานการชำระค่าปรับเป็นพินัย สำเนากฎหมายระดับพระราชบัญญัติ หรือกฎหมายลำดับรอง รวมทั้งประกาศหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานของรัฐที่แสดงให้เห็นว่าเป็นองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมาย หลักฐานการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับเป็นพินัย หลักฐานการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบในความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับคดีความผิดทางพินัย เป็นต้น

(๖) เอกสารและพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามสมควร (ถ้ามี) เช่น หลักฐานการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้กระทำความผิดทางพินัยที่ดำเนินการโดยวิธีการ

ทางอิเล็กทรอนิกส์ รายละเอียดวิธีการคำนวณค่าปรับ เอกสารซึ่งทำขึ้นเพื่อแสดงถึงสถานที่เกิดเหตุ บัญชีทรัพย์สิน รายงานการตรวจพิสูจน์ พยานวัตถุ เป็นต้น

(๗) สำเนาสำนวนคดีความผิดทางพินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นไฟล์ประเภท PDF หรือ PDF/A ส่วนรูปภาพให้บันทึกเป็นไฟล์ประเภท JPEG ให้สอดคล้องกับประกาศสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่อง การใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย ซึ่งจัดส่งเป็นอุปกรณ์บันทึกข้อมูล หรือส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

รูปที่ ๒ แผนผังขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
กรณีการปรับเป็นพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกินหนึ่งหมื่นบาท (เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

๒.๔ อายุความคดีความผิดทางพินัย

๑) อายุความในการดำเนินคดีความผิดทางพินัย

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๑^{๕๑} ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้ เป็นอย่างอื่น

ดังนั้น กรณีที่มีการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะต้องดำเนินการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องคดีต่อศาลภายในกำหนด ๒ ปี นับแต่วันกระทำความผิด มิฉะนั้นความผิดทางพินัย จะยุติลงเพราะขาดอายุความ

๒) อายุความในการบังคับคดีในคดีความผิดทางพินัย

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๒^{๕๒} เมื่อได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุดให้ผู้ชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้นั้นมิได้ชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และเกิน ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าว จะบังคับตามคำสั่งหรือคำพิพากษาต่อผู้นั้นมิได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

กรณีเมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือศาลได้มีคำพิพากษาอันเป็นที่สุดให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นความผิดที่มีอัตราค่าปรับเพียงอย่างเดียว มาชำระค่าปรับเป็นพินัย แต่ผู้กระทำความผิดไม่ได้มาดำเนินการชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน หากเกิน ๕ ปี นับแต่วันที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าว จะบังคับให้ผู้กระทำความผิดทางพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดำเนินการตามคำสั่งหรือคำพิพากษาต่อไม่ได้

๒.๕ เหตุแห่งการยุติความผิดทางพินัย

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓๓ คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว

(๒) โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) เมื่อมีการเปรียบเทียบความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๖ (๔)

(๔) เมื่อคดีขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี

พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

^{๕๑} มาตรา ๑๑ คดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

^{๕๒} มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุดให้ผู้ชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้นั้นมิได้ชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และเกินห้าปีนับแต่วันที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าว จะบังคับตามคำสั่งหรือคำพิพากษาต่อผู้นั้นมิได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

๒.๖ การจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัย

๑) ระยะเวลาการจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัย

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สั่งปรับเป็นพินัยรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดทราบและให้หน่วยงานของรัฐจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยของหน่วยงานนั้นแล้วเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกปี

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในแต่ละหน่วยงานดำเนินการจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดทราบและให้หน่วยงานของรัฐจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยของหน่วยงานนั้นแล้วเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกปี

ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยเป็นรายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี ตามที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนด โดยให้คำนึงถึงปริมาณคดีความผิดทางพินัย ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง^{๕๓}

๒) แบบรายงานการสั่งปรับเป็นพินัย

ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๙ วรรคสอง^{๕๔} การจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยเพื่อเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างน้อยต้องระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย
- (๒) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย
- (๓) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งสำนวนให้พนักงานอัยการตามมาตรา ๒๓
- (๔) จำนวนคดีที่พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาล

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๕๓} ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง ในการรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบตามมาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจจัดทำรายงานเป็นรายเดือน รายไตรมาส หรือรายปี ตามที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนด โดยให้คำนึงถึงปริมาณคดีความผิดทางพินัย

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

^{๕๔} ข้อ ๙ วรรคสอง การจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัยเพื่อเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศตามมาตรา ๑๓ อย่างน้อยต้องระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยุติการพิจารณากำหนดค่าปรับเป็นพินัย
- (๒) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย
- (๓) จำนวนคดีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐส่งสำนวนให้พนักงานอัยการตามมาตรา ๒๓
- (๔) จำนวนคดีที่พนักงานอัยการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาล
- (๕) จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัย และจำนวนคดีที่ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่รับไว้พิจารณา
- (๖) จำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและจำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่ได้รับชำระ
- (๗) จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๐ โดยแยกคำสั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสอง
- (๘) ข้อมูลอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) จำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดทางพินัยและจำนวนคดีที่ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่รับไว้พิจารณา

(๖) จำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลมีคำสั่งปรับเป็นพินัยและจำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยทั้งหมดที่ได้รับการชำระ

(๗) จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๐ โดยแยกคำสั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง คือ กรณีที่กระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนเหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต และตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง คือ กรณีที่ไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย

(๘) ข้อมูลอื่นตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยกำหนด

ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวให้แยกตามประเภทของฐานความผิด และการจัดทำข้อมูลให้ทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งสามารถประมวลผลได้

เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สามารถดำเนินการจัดทำรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามแบบรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยตามตัวอย่างท้ายภาคผนวกนี้

บทที่ ๓

กระบวนการปฏิบัติงานในการเปรียบเทียบ กรณีคดีความผิดทางอาญา

การเปรียบเทียบ คดีความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คือการพิจารณาการกระทำความผิดและการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดทางอาญา ซึ่งเป็นอัตราโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีโทษปรับ หรือจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยไม่สามารถเปลี่ยนความผิดทางอาญาเป็นความผิดทางพินัยได้ ให้ดำเนินการเปรียบเทียบ เป็นไปตามความในมาตรา ๘๕^{๔๕} แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบเพื่อให้คดีเล็กน้อย ซึ่งกระบวนการดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการกระทำความผิดหรือมีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเฉพาะที่เป็นความผิดทางอาญาที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยได้ โดยการเปรียบเทียบคดีความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีเจตนารมณ์ในการผ่อนปรนและให้โอกาสในการแก้ไขฟื้นฟูแก่ผู้กระทำความผิดอันมีโทษทางอาญา ที่มีโทษสถานเบาหรือเป็นความผิดเล็กน้อย ไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการสอบสวนดำเนินคดีและส่งฟ้องคดีต่อศาล อันเป็นการลดคดีในชั้นศาลอีกทางหนึ่ง โดยหากคณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาเห็นว่าผู้ต้องหาไม่สมควรได้รับโทษถึงจำคุกและเป็นคดีที่สามารถเปรียบเทียบได้ ประกอบกับผู้ต้องหายินยอมให้ดำเนินการเปรียบเทียบตามกฎหมาย และเมื่อชำระค่าปรับครบถ้วนตามจำนวนและภายในระยะที่กฎหมายกำหนดแล้ว จะทำให้คดีเล็กน้อยตามกฎหมาย ทำให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการพิจารณาดำเนินคดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ กรณีอัตราโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีการเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยแล้ว คณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่สามารถดำเนินการปรับทางพินัยได้ (ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๓๑)

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔๕ มาตรา ๘๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นกรรมการ และให้นายแพทย์สาธารณสุขแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกปรับหรือจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบ

สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

การเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเล็กน้อยตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓.๑ คณะกรรมการเปรียบเทียบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑.๑ องค์ประกอบคณะกรรมการเปรียบเทียบ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๕ กำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ ดังนี้

คณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร

➢ คณะกรรมการ จำนวน ๓ ท่าน ประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด

➢ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ประกอบด้วย ข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ จำนวน ๑ คน และเป็นผู้ช่วยเลขานุการ จำนวนไม่เกิน ๒ คน

คณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตจังหวัดอื่น

➢ คณะกรรมการ จำนวน ๓ ท่าน ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

➢ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ ประกอบด้วย นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นเลขานุการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด จำนวนไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๓.๑.๒ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเปรียบเทียบ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ วรรคสอง บัญญัติว่า บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบ ประกอบกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘^{๕๖} บัญญัติว่า “โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิด มีดังนี้ (๑) ประหารชีวิต (๒) จำคุก (๓) กักขัง (๔) ปรับ (๕) ริบทรัพย์สิน” มาตรา ๒๘^{๕๗} บัญญัติว่า “ผู้ใดต้องโทษปรับ ผู้นั้นจะต้องชำระเงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาต่อศาล” และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๗^{๕๘} บัญญัติว่า “คดีอาญาเล็กน้อย

ประมวลกฎหมายอาญา

^{๕๖} มาตรา ๑๘ โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดมีดังนี้

(๑) ประหารชีวิต

(๒) จำคุก

(๓) กักขัง

(๔) ปรับ

(๕) ริบทรัพย์สิน

โทษประหารชีวิตและโทษจำคุกตลอดชีวิตมิให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

^{๕๗} มาตรา ๒๘ ผู้ใดต้องโทษปรับ ผู้นั้นจะต้องชำระเงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาต่อศาล

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

^{๕๘} มาตรา ๓๗ คดีอาญาเล็กน้อยได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ในคดีมีโทษปรับสถานเดียว เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับความผิดนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนศาลพิจารณา

(๒) ในคดีความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษหรือความผิดต่อกฎหมายแผนกอาญา ซึ่งมีโทษปรับอย่างสูงไม่เกินสองพันบาทเมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่พนักงานสอบสวนได้เปรียบเทียบแล้ว

ได้ ดังต่อไปนี้ (๔) ในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว”

จากข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้นนี้จะเห็นว่า โดยทั่วไปการลงโทษปรับตามมาตรา ๒๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เป็นอำนาจการพิจารณาของศาล แต่ในส่วนของ การเปรียบเทียบคดีได้นำหลักการมอบอำนาจมาใช้ เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้น และสำหรับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นบทกฎหมายหนึ่งที่มีบทลงโทษในทางอาญาที่ได้กล่าวถึงการเปรียบเทียบไว้ในลักษณะของการมอบอำนาจในการเปรียบเทียบคดีไว้เช่นกัน ดังระบุไว้ในมาตรา ๘๕ ซึ่งได้กำหนดให้การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ผู้กระทำความผิดไม่สมควรต้องได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้องดำเนินคดี เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบในการเปรียบเทียบคดี โดยการเปรียบเทียบคดีตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ประกาศกำหนด ซึ่งปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

สำหรับความผิดทางอาญาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบซึ่งเป็นอัตราโทษตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีโทษปรับ หรือจำคุก หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยไม่สามารถเปลี่ยนความผิดทางอาญาเป็นความผิดทางพินัยได้ อัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เป็นความผิดทางอาญาดังแสดงในบทที่ ๑ ตารางที่ ๒

กรณีการกระทำความผิดทางอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบสามารถมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการดำเนินการเปรียบเทียบคดี ตามความในมาตรา ๘๕ วรรคสาม^{๔๙} แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ อัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เป็นความผิดทางอาญาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ ๔

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา^{๕๐} มาตรา ๓๗ (ต่อ)

(๓) ในคดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่อัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ หรือคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินสองพันบาท ซึ่งเกิดในจังหวัดพระนครและธนบุรี เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่นายตำรวจประจำท้องที่ตั้งตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป หรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรผู้ทำการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ ได้เปรียบเทียบแล้ว

(๔) ในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

^{๕๑} มาตรา ๘๕ วรรคสาม สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

ตารางที่ ๔ อัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขที่เป็นความผิดทางอาญาที่คณะกรรมการ
เปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย
ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา	บทบัญญัติ/ ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ
๗๐	ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเกี่ยวกับการเรียกบุคคลมาให้ ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใด ๆ มาใช้เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะอนุกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๗ คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด หรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ตามมาตรา ๑๗/๓ (๘) หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๖/๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร	จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๗๒ วรรคสอง	ผู้ใดจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร โดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท
๗๔	<p>ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในมาตราดังต่อไปนี้ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรา ๒๑ เกี่ยวกับการแก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอนอาคาร หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งต่อเนื่องกับอาคารทั้งหมด หรือแต่บางส่วน หรือจัดการอย่างอื่นตามความจำเป็นเพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ - มาตรา ๒๒ เกี่ยวกับการย้ายสินค้า เครื่องเรือน หรือสัมภาระออกจากอาคาร หรือการจัดสิ่งของเหล่านั้นเสียใหม่ เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือให้ถูกต้องตามสุขลักษณะหรือให้กำจัดสัตว์ซึ่งเป็นพาหนะของโรค - มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง เกี่ยวกับการระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะ - มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง เกี่ยวกับการระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญในสถานที่เอกชน - มาตรา ๒๘ วรรคสาม เกี่ยวกับการห้ามใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่ของเอกชนที่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญทั้งหมดหรือบางส่วน หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง <p>ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มาตรา ๒๓ กรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการจัดการเกี่ยวกับอาคารหรือสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระ ตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ แทนเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารดังกล่าว - มาตรา ๒๗ วรรคสอง กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญที่อาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ซึ่งเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญขึ้นอีก 	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา	บทบัญญัติ/ ลักษณะการกระทำความผิด	ต้องระวางโทษ
	- มาตรา ๒๘ วรรคสอง กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการจัดการเหตุรำคาญในสถานที่ของเอกชนตามความจำเป็น เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญขึ้นอีก	
๗๙	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔	จำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๘๑	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง เกี่ยวกับการแก้ไขหรือระงับเหตุที่มีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนส่วนรวมซึ่งต้องดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข	จำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓.๒ แนวทางการดำเนินงานสำหรับฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเปรียบเทียบ

จากองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเปรียบเทียบข้างต้น จะเห็นได้ว่ากฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ มีอำนาจในการพิจารณาเปรียบเทียบคดีได้ในฐานความผิดทางอาญาที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นความผิดทางวินัยตามที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมกำหนด โดยฐานความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบสามารถมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายดำเนินการเปรียบเทียบคดีแทนได้ ดังนั้น การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อันเป็นการพิจารณาลงโทษผู้กระทำความผิดที่มีลักษณะเป็นโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘ (๔)^{๖๐} คือ โทษปรับ จึงกำหนดให้มีแนวทางในการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องอย่างรัดกุมและรอบคอบ รวมถึงแนวทางในการพิจารณากำหนดอัตราโทษที่เหมาะสมและได้สัดส่วนตามหลักของกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ได้รับเสียหายและผู้กระทำความผิด โดยมีแนวทางการดำเนินงานสำหรับฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเปรียบเทียบ ดังนี้

๓.๒.๑ รวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมแผนการดำเนินงาน

ผู้ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเปรียบเทียบ ควรทำการรวบรวมข้อมูล/สถานการณ์การร้องเรียนหรือปัญหาที่พบอยู่ภายในเขตพื้นที่ของตน เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวางแผนการบริหารการจัดประชุมคณะกรรมการเปรียบเทียบและแผนการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อเสนอของบประมาณประจำปีสำหรับการประชุม เพื่อให้ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อปริมาณของคดีที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ อาจต้องจัดทำกรอบแนวทางการดำเนินงาน ระบุเหตุผลความจำเป็น วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กิจกรรมที่จะดำเนินการ แหล่งงบประมาณ การติดตามและประเมินผล และระบุผู้รับผิดชอบไว้ให้ชัดเจน เพื่อเสนอขออนุมัติในการดำเนินการต่อไป

ประมวลกฎหมายอาญา

^{๖๐} มาตรา ๑๘ โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดมีดังนี้

(๔) ปรับ

๓.๒.๒ เบี้ยประชุมคณะกรรมการ

คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖ (๒)^{๖๑} มาตรา ๙^{๖๒} และมาตรา ๑๓^{๖๓} โดยประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อกomiteeกรรมการและคณะอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือน และอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครึ่งสำหรับกรรมการอนุกรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนี้

ประธานคณะกรรมการ	ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท/ครึ่ง
กรรมการ	ไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาท/ครึ่ง
เลขานุการ	ไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาท/ครึ่ง
ผู้ช่วยเลขานุการ	ไม่เกิน ๑,๖๐๐ บาท/ครึ่ง

ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการอาจมอบให้ผู้ดำเนินการในเรื่องนี้เป็นการเฉพาะก็ได้

๓.๒.๓ การมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีแทน และมอบหมายเข้าร่วมประชุม

๑) กรณีคณะกรรมการเปรียบเทียบมอบหมายเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีแทน ตามความในมาตรา ๘๕ วรรคสาม^{๖๔} แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการเปรียบเทียบ สามารถมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย ให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีแทนได้ ดังนั้น การมอบหมายของคณะกรรมการเปรียบเทียบ จึงต้องมีการมอบหมายอย่างถูกต้องและครอบคลุมการให้อำนาจไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ เมื่อพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้บัญญัติการมอบหมายการทำหน้าที่ ขอบเขตการใช้อำนาจ และบุคคลที่สามารถทำหน้าที่เปรียบเทียบคดีแทนคณะกรรมการเปรียบเทียบไว้อย่างชัดเจนแล้ว การมอบหมายให้ทำหน้าที่เปรียบเทียบคดีแทนคณะกรรมการเปรียบเทียบต้องทำเป็นหนังสือพร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจมอบหมายให้ครบถ้วน ตามความในมาตรา ๓๘^{๖๕} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓

พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๖๑} มาตรา ๖ ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมดังต่อไปนี้

(๒) เบี้ยประชุมเป็นรายครึ่ง สำหรับกรรมการในคณะกรรมการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) ตามอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

^{๖๒} มาตรา ๙ ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครึ่งให้ได้รับเบี้ยประชุมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งในสิ่งของอัตราเบี้ยประชุมที่กรรมการหรืออนุกรรมการนั้นมีสิทธิได้รับแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการไม่สามารถร่วมประชุมได้ให้ผู้ซึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมได้รับเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับประธานกรรมการหรือประธานอนุกรรมการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

^{๖๓} มาตรา ๑๓ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ ให้ได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครึ่งตามอัตราเบี้ยประชุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยให้เลขานุการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมไม่เกินหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมไม่เกินสองคน

ถ้ากรรมการหรืออนุกรรมการผู้ใดเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการด้วย ให้เบิกเบี้ยประชุมได้เพียงตำแหน่งเดียว

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

^{๖๔} มาตรา ๘๕ วรรคสาม สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๖๕} มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีกำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่อง

๒) กรณีมอบหมายให้เข้าร่วมประชุมแทน หากคณะกรรมการเปรียบเทียบ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ ให้มอบหมายผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทนโดยทำเป็นหนังสือพร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้มีอำนาจมอบหมาย และให้ถือว่าผู้ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ และให้นับเป็นองค์ประชุม ตลอดจนมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับกรรมการ ตามมาตรา ๑๑/๑^{๖๖} แห่งพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

๓.๒.๔ ใบเสร็จรับเงิน

ตามมาตรา ๘๕ วรรคห้า^{๖๗} แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีที่ผู้กระทำความผิดได้ดำเนินการชำระค่าปรับครบถ้วนตามอัตราที่คณะกรรมการเปรียบเทียบ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย กำหนดไว้ภายในระยะเวลา ๓๐ วันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๓ ขั้นตอนการดำเนินงานเปรียบเทียบปรับและดำเนินคดี

๓.๓.๑ ระยะเวลาเตรียมการ

การกำหนดผู้รับผิดชอบ โดยตรวจสอบว่าคณะกรรมการเปรียบเทียบ มีหนังสือมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย ให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีแทนคณะกรรมการเปรียบเทียบ สำหรับความผิดทางอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๓

^{๖๔} มาตรา ๓๘ (ต่อ)

การมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตลอดจนการมอบอำนาจให้ทำนิติกรรมสัญญา ฟ้องคดีและดำเนินคดี หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจหรือที่ผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติก็ได้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับอำนาจในการอนุญาตตามกฎหมายที่บัญญัติให้ต้องออกใบอนุญาตหรือที่บัญญัติผู้มิอำนาจอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะ ในกรณีเช่นนั้นให้ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจมอบอำนาจให้ข้าราชการซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ว่าราชการจังหวัดได้ตามที่เห็นสมควร หรือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดในกรณีมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจมอบอำนาจได้ต่อไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้มอบอำนาจกำหนด

ในกรณีตามวรรคสาม เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดรายชื่อกฎหมายที่ผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าวอาจมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวก็ได้

การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือ

พระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

^{๖๖} มาตรา ๑๑/๑ ในกรณีที่กรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งเป็นการแต่งตั้งโดยตำแหน่งไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ แต่ได้มอบหมายให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทน โดยทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานการมอบหมาย ให้ถือว่าผู้ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการหรืออนุกรรมการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้นๆ และให้นับเป็นองค์ประชุม ตลอดจนมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมในอัตราเดียวกับกรรมการหรืออนุกรรมการ

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

^{๖๗} มาตรา ๘๕ วรรคห้า เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตามความในมาตรา ๘๕ วรรคสาม^{๖๘} แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไว้หรือไม่

- หากมีการมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดี ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการเปรียบเทียบ เป็นผู้ทำหน้าที่พิจารณาเปรียบเทียบคดี และให้แต่งตั้งผู้ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

- หากไม่มีการมอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดี โดยให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี เป็นผู้ทำหน้าที่เปรียบเทียบคดี ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และให้ข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ แล้วแต่กรณี

๓.๓.๒ ระยะดำเนินการ

๑) **พบการกระทำความผิด** โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น พบการกระทำความผิดด้วยตนเอง หรือได้รับแจ้งเหตุการณ์กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการกระทำความผิดทางอาญาที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นโทษทางพิณัยได้ รายละเอียดตามบทที่ ๑ ตารางที่ ๒ อัตราโทษตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ที่เป็นการกระทำความผิดทางอาญา

ทั้งนี้ หากผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล และการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการหรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ให้ลงโทษกรรมการหรือผู้จัดการหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบหรือมีหน้าที่สั่งการหรือทำการในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นด้วย ตามมาตรา ๘๔/๑^{๖๙} แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒) รวบรวมพยานหลักฐาน

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคดี

(๑) รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

(๒) คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามอำนาจแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี เช่น

- คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขการประกอบกิจการ
- คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ
- คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต
- หนังสือเรียกผู้กระทำความผิดมาเปรียบเทียบปรับ

^{๖๘} มาตรา ๘๕ วรรคสาม สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ คณะกรรมการเปรียบเทียบอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ด้วย

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

^{๖๙} มาตรา ๘๔/๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

- บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา
- บันทึกการจับ (ถ้ามี)
- (๓) พยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น
 - หนังสือร้องเรียน (ถ้ามี)
 - ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง
 - เอกสารการตรวจวัดมาตรฐานคุณภาพ
 - ภาพถ่าย
 - บันทึกการสอบถามผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง (ถ้ามี)

๓) ตรวจสอบหลักฐานและประเด็นข้อกฎหมาย

หลังจากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินคดี ได้รับพยานหลักฐานจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ดำเนินการตรวจสอบหลักฐาน และประเด็นข้อกฎหมายตามพยานหลักฐานที่ได้รับ

(๑) หากเห็นว่าการกระทำของกระทำความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ทำหนังสือเรียกตัวผู้กระทำความผิดมารับทราบข้อกล่าวหา

(๒) หากเห็นว่าพยานหลักฐานและข้อมูลไม่เพียงพอที่จะพิจารณาว่าเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือเห็นว่าการกระทำดังกล่าวไม่เป็นความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้แจ้งกลับไปยังเจ้าหน้าที่ที่ส่งเรื่องมา เพื่อให้ตรวจสอบและพิจารณาข้อมูล ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานใหม่ หรือหากเห็นว่าเป็นการกระทำความผิดทางวินัย ให้แจ้งกลับเพื่อส่งเรื่องให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นวินัยต่อไป

๔) ทำหนังสือเรียกผู้กระทำความผิด

กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินคดี เห็นว่าการกระทำของกระทำความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคดีทำหนังสือเรียกตัวผู้กระทำความผิดมาพบ ณ สถานที่ทำการของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินคดี ตัวอย่างแบบฟอร์มหนังสือเรียกตัวผู้กระทำความผิดมารับทราบข้อกล่าวหาแนบท้ายภาคผนวกนี้

➢ กรณีผู้กระทำความผิดมาพบ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินคดีแจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้กระทำความผิด โดยจัดให้มีการบันทึกคำให้การของผู้กระทำความผิด ตัวอย่างแบบฟอร์มบันทึกคำให้การผู้กระทำความผิดแนบท้ายภาคผนวกนี้

- ผู้กระทำความผิดรับสารภาพ ว่ากระทำความผิดตามข้อกล่าวหา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินคดี สรุปลำนวนเสนอคณะกรรมการเปรียบเทียบ

- ผู้กระทำความผิดปฏิเสธข้อกล่าวหา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินคดี แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ตามหนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย (แบบ ปท. ๓)

➢ กรณีผู้กระทำความผิดไม่มาพบ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินคดี แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ตามหนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย (แบบ ปท. ๓)

กรณีผู้กระทำความผิดรับสารภาพตามข้อกล่าวหา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินคดี ส่งสรุปลำนวนรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อเสนอคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร

หรือในเขตจังหวัดอื่น หรือเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย (ตามความใน มาตรา ๘๕ วรรคสาม ซึ่งคณะกรรมการเปรียบเทียบได้มอบหมายให้ดำเนินการเปรียบเทียบคดีแทน) แล้วแต่กรณี

๕) การพิจารณาเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบ คณะกรรมการเปรียบเทียบ มีอำนาจเปรียบเทียบบรรดาความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้เฉพาะฐานความผิดทางอาญาที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยได้ โดยให้เป็นไปตาม ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของคณะกรรมการ เปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนี้

(๑) เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้รับเรื่องขอให้พิจารณาเปรียบเทียบจากเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นแล้ว ให้พิจารณาให้เสร็จสิ้นภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามความในข้อ ๖ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของคณะกรรมการ เปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓

(๒) การพิจารณาเปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาจากพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง บันทึกการจับ (ถ้ามี)) บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา พยานหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวข้อง ตามความในข้อ ๗ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการ เปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือ ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓

(๓) ถ้าคณะกรรมการเปรียบเทียบเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องให้ทำการเปรียบเทียบ ตามแบบเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ (แบบ ปท.๑) ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการอาจเสนอคณะกรรมการเปรียบเทียบ พิจารณาใช้แนวทางการพิจารณากำหนดอัตราโทษปรับตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ที่จัดทำขึ้นโดยกอง กฎหมาย กรมอนามัย (ตัวอย่างการกำหนดอัตราค่าปรับแนบท้ายภาคผนวกนี้) เพื่อประกอบการพิจารณาใช้ดุลพินิจ ในการกำหนดอัตราค่าปรับก็ได้ เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มอบหมาย ตามมาตรา ๘๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้ การเปรียบเทียบปรับเป็นไปในแนวทางหรือทิศทางเดียวกัน อันจะส่งผลให้เกิดความเสมอภาค เป็นธรรมและ เท่าเทียมกันแก่ผู้ประกอบการ และประชาชน ต่อไป

(๔) ให้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเปรียบเทียบแจ้งไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อแจ้ง ผู้ต้องหาให้ทราบผลการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งผลการเปรียบเทียบปรับแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบเป็นหนังสือแก่ผู้ต้องหาตามแบบแจ้งผลการเปรียบเทียบปรับ (แบบ ปท.๒) ในกรณีที่ไม่มีพบผู้ต้องหาหรือผู้ต้องหาไม่ยอมรับหนังสือแจ้งผลการเปรียบเทียบปรับ ให้ส่งโดยทาง ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือปิดหนังสือแจ้งผลการเปรียบเทียบปรับนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักที่ทำการงานของผู้ต้องหาและให้ถือว่าผู้ต้องหาได้รับทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึง หรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

(๖) ผู้ต้องหาต้องมาชำระค่าปรับที่ราชการส่วนท้องถิ่นที่กระทำความผิด โดยเมื่อผู้ต้องหาชำระ เงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตาม บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกใบเสร็จรับเงินค่าปรับไว้เป็น หลักฐาน และค่าปรับเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๖๔ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

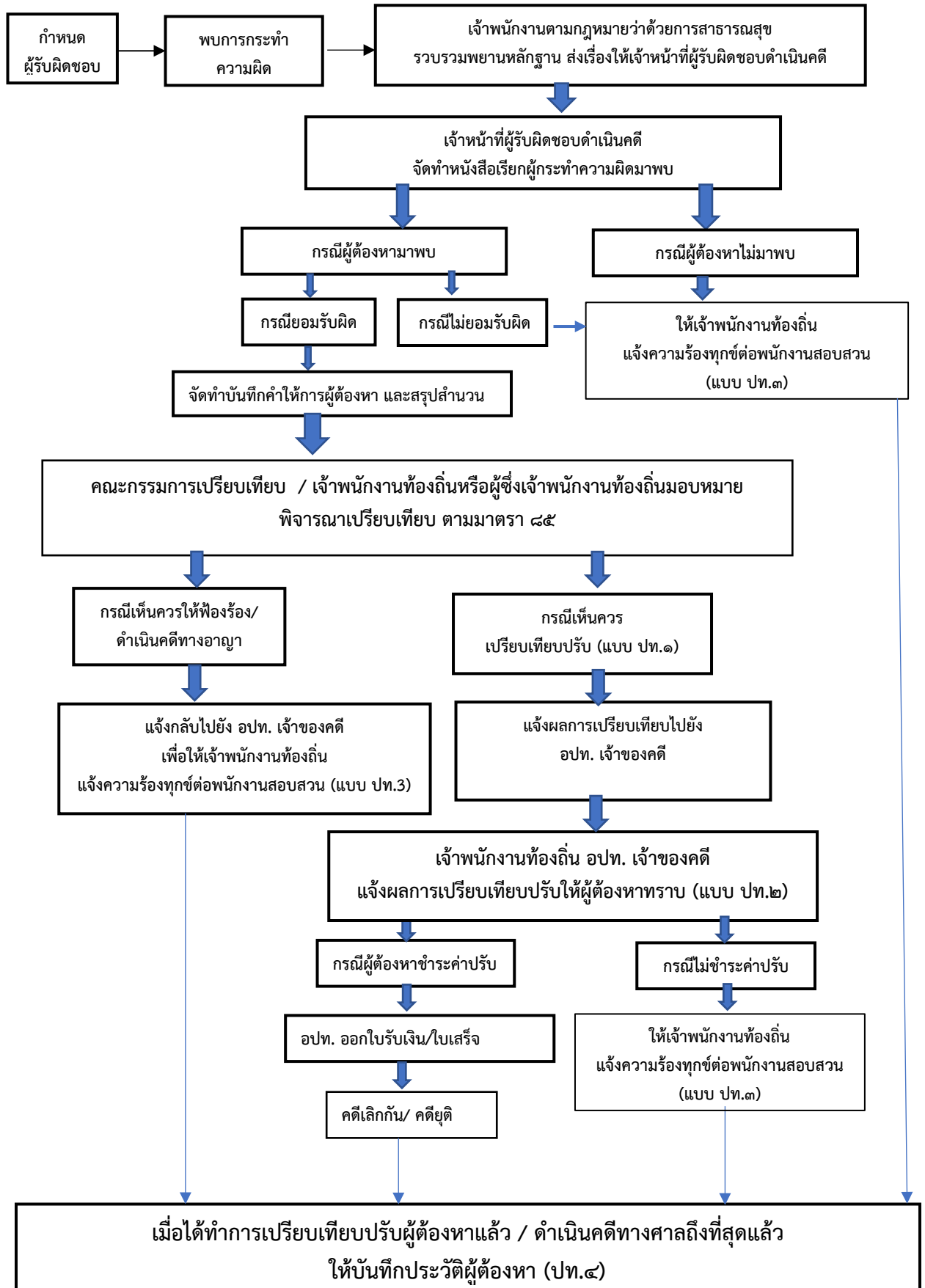
ทั้งนี้ หากผู้ต้องหาไม่ยินยอมเสียค่าปรับภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการ เปรียบเทียบ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนตามหนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงาน

ท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย (แบบ ปท. ๓) เมื่อดำเนินการร้องทุกข์แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายขอคัดบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนไว้เป็นหลักฐาน และใช้ดำเนินคดีต่อไป

๖) การบันทึกประวัติผู้ต้องหา เมื่อได้ทำการเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาแล้ว หรือดำเนินคดีทางศาลถึงที่สุดแล้ว ให้ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายบันทึกประวัติผู้ต้องหาลงในแบบประวัติผู้ต้องหา (แบบ ปท.๔)

ทั้งนี้ ราชการส่วนท้องถิ่นอาจวิเคราะห์และสรุปผลการเปรียบเทียบปรับและดำเนินคดีในประเด็นที่เกี่ยวข้อง เช่น เหตุแห่งการเปรียบเทียบและดำเนินคดี จำนวนคดีที่มีการเปรียบเทียบหรือที่ถูกดำเนินคดี หรือมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก เป็นต้น เพื่อประกอบการวางแผนการดำเนินการเปรียบเทียบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

รูปที่ ๓ แผนผังขั้นตอนและวิธีปฏิบัติงานของคณะกรรมการเปรียบเทียบ กรณีความผิดทางอาญา ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ภาคผนวก

(๑) ตัวอย่างหนังสือและแบบฟอร์มต่าง ๆ

๑ ตัวอย่างหนังสือและแบบฟอร์มต่าง ๆ

ลำดับที่	รายการ	ชื่อย่อ
๑.๑ ตัวอย่างหนังสือและแบบฟอร์มต่าง ๆ ในการปรับเป็นพินัย (กรณีความผิดทางพินัย)		
๑.๑.๑	แบบบันทึกการรับแจ้งเหตุในการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	แบบ ปพ.๑
๑.๑.๒	แบบบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น	แบบ ปพ.๒
๑.๑.๓	หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท	-
๑.๑.๔	หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท	-
๑.๑.๕	แบบบันทึกคำให้การชี้แจง/แก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา	แบบ ปพ.๓
๑.๑.๖	แบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (การกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)	แบบ ปพ.๔/๑
๑.๑.๗	แบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (การกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)	แบบ ปพ.๔/๒
๑.๑.๘	คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)	-
๑.๑.๙	คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)	-
๑.๑.๑๐	หนังสือส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)	-
๑.๑.๑๑	หนังสือส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)	-
๑.๑.๑๒	แบบบันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)	แบบ ปพ.๕/๑
๑.๑.๑๓	แบบบันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)	แบบ ปพ.๕/๒

ลำดับที่	รายการ	ชื่อย่อ
๑.๑.๑๔	หนังสือส่งสำนวนคดีปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	-
๑.๑.๑๕	แบบรายงานการสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	-
๑.๒ ตัวอย่างหนังสือและแบบฟอร์มต่าง ๆ ในการเปรียบเทียบ (กรณีความผิดทางอาญา)		
๑.๒.๑	หนังสือเรียกตัวผู้กระทำผิดมาเปรียบเทียบปรับ	-
๑.๒.๒	แบบฟอร์มบันทึกคำให้การผู้กระทำผิด	-
๑.๒.๓	แบบฟอร์มเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ	ปท. ๑
๑.๒.๔	แบบฟอร์มแจ้งผลการเปรียบเทียบปรับ	ปท. ๒
๑.๒.๕	แบบฟอร์มหนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย	ปท.๓
๑.๒.๖	แบบฟอร์มประวัติผู้ต้องหา	ปท.๔
๑.๒.๗	แบบฟอร์มมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	-
๑.๒.๘	แบบฟอร์มการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการเปรียบเทียบ	-

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๑

(แบบ ปพ.๑)

แบบบันทึกการรับแจ้งเหตุในการกระทำความผิดทางพินัย
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เขียนที่

.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ด้วยข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....

เป็นผู้รับแจ้งเหตุในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
จาก (นาย/นาง/นางสาว/อื่น ๆ)

ที่อยู่ เลขที่ หมู่ที่ ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์..... E - mail

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ด้วยวิธีการทำเป็นหนังสือ หนังสือของ
เลขที่ ฉบับลงวันที่

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายแบบบันทึกการรับแจ้งเหตุนี้

๒. ด้วยวาจา

๓. ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางช่องทาง

รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายแบบบันทึกการรับแจ้งเหตุนี้

ลงชื่อ..... ผู้แจ้งเหตุ
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งเหตุ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๒

(แบบ ปพ.๒)

แบบบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

เขียนที่

.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นในการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน (เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย/ประธานองค์คณะปรับเป็นพินัย)

ด้วย ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นพบว่า.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ซึ่งมีมูลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา.....

อันเป็นการกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท

(.....)

ในการนี้ จึงขอส่งรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นในการกระทำความผิดทางพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และเอกสารหลักฐาน

.....

.....

.....

รวมทั้งสิ้น.....ฉบับ จำนวน.....แผ่น รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้าย

แบบบันทึกรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาปรับเป็นพินัยต่อไป

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ผู้รายงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๓

- ตัวอย่าง -

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เลขที่.../ ...

(ชื่อหน่วยงานของรัฐ)

ที่อยู่ของหน่วยงานรัฐ

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อ - นามสกุล, (ผู้ถูกกล่าวหา)

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

ตามที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ
 ปรับเป็นพินัยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ทำการตรวจสอบ..... (ให้ใส่ข้อเท็จจริงที่
 เกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดทางพินัยตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
 วัน/เวลา/สถานที่ที่กระทำความผิด พยานหลักฐาน)
 พบว่าท่านได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา.....
 อันเป็นการกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท

ในการนี้ จึงขอให้ท่านชี้แจงข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยสามารถ
 ชี้แจงข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวหาด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑. ชี้แจงข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวหาโดยการให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ณ
 ภายในวันที่.....ตั้งแต่เวลา.....ถึง.....

๒. ชี้แจงข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวหาโดยการทำเป็นหนังสือ ส่งไปยัง...(ให้ใส่ชื่อและสถานที่ตั้ง
 ของหน่วยงานรัฐ)... หรือ.....(ให้ใส่ช่องทางติดต่อสื่อสารทาง
 อิเล็กทรอนิกส์-ถ้ามี).....ภายใน.....วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

- ๒ -

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ หากท่านไม่ประสงค์จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น เจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๔

- ตัวอย่าง -

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เลขที่../ ...

(ชื่อหน่วยงานของรัฐ)

อยู่ของหน่วยงานรัฐ

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อ - นามสกุล (ผู้ถูกกล่าวหา)

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

ตามที่องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตาม...(ให้อ้างอิงประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่รัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท และคำสั่งแต่งตั้งองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง) ได้ทำการตรวจสอบ(ให้ใส่ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดทางพินัย วัน/เวลา/สถานที่ที่กระทำความผิด พยานหลักฐาน)

พบว่าท่านได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา..... อันเป็นการกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท

ในการนี้ จึงขอให้ท่านชี้แจงข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวหาต่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยสามารถชี้แจงข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวหาด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑. ชี้แจงข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวหาโดยการให้ถ้อยคำต่อองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ณ ภายในวันที่.....ตั้งแต่เวลา.....ถึง.....

๒. ชี้แจงข้อกล่าวหาหรือแก้ข้อกล่าวหาโดยการทำเป็นหนังสือ ส่งไปยัง...(ให้ใส่ชื่อและสถานที่ตั้งของหน่วยงานรัฐ)..... หรือ.....(ให้ใส่ช่องทางติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์-ถ้ามี).....ภายใน.....วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

- ๒ -

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิที่จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาหรือไม่ก็ได้ หากท่านไม่ประสงค์จะชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาภายในระยะเวลาดังกล่าวข้างต้น องค์กรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการพิจารณาเพื่อมีคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ลงชื่อ.....หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ/
 ผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมาย
 (.....)
 ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ การแจ้งข้อกล่าวหากรณีการปรับเป็นพินัยที่ต้องทำเป็นองค์คณะ ต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวง การแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๘ วรรคสอง คือ ต้องให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายเป็นผู้แจ้งข้อกล่าวหา หรือให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ การให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายเป็นผู้แจ้งข้อกล่าวหาเป็นเพียงการอำนวยความสะดวกให้แก่องค์กรที่ไม่ต้องลงนามในหนังสือแจ้งทุกคนแต่หากจะลงนามโดยองค์กรคณะ จะต้องให้องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐลงนามทุกคน (ถาม-ตอบปัญหาพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕, สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กันยายน ๒๕๖๖, หน้า ๑๔)

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๕

(แบบ ปพ.๓)

แบบบันทึกคำให้การชี้แจง/แก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหา

คดีปรับเป็นพินัยเลขที่/.....

เขียนที่

.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ตามที่ข้าพเจ้าได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จาก (ชื่อหน่วยงานของรัฐ) เลขที่...../.....
ฉบับลงวันที่ เดือน พ.ศ. ว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา.....อันเป็นการกระทำ
ความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท (.....)

ข้าพเจ้า อายุ ปี สัญชาติ
อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ซอย/ตรอก ถนน
ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด
โทรศัพท์ (โดยมี
เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจาก ตามหนังสือมอบอำนาจที่
ฉบับลงวันที่ เดือน พ.ศ.) ขอให้การชี้แจง/แก้ข้อกล่าวหาดังนี้

๑. รับสารภาพทุกข้อกล่าวหา

๒. รับสารภาพเฉพาะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

และที่แก้ไขเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตามมาตรา.....

.....

๓. ปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา

๔. หนังสือชี้แจง/แก้ข้อกล่าวหา ของ.....เลขที่.....

ฉบับลงวันที่ เดือน พ.ศ. รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้าย

- ๒ -

แบบบันทึกฉบับนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐ/ องค์กรเจ้าหน้าที่ของรัฐ/ ได้อ่านให้ผู้ถูกกล่าวหาฟังแล้ว ถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ และมีได้บังคับ ชู้เหตุ แต่ประการใด ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๖

(แบบ ปพ.๔/๑)

แบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
 พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 (การกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ด้วยข้าพเจ้า ตำแหน่ง

สังกัด

ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
 ที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
 ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน
 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว พบว่า.....

ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา.....

อันเป็นการกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท
 (.....)

ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไป

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
 (.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๗

(แบบ ปพ.๔/๒)

แบบบันทึกสรุปผลการพิจารณาการกระทำความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(การกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

เขียนที่.....

.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ด้วยองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามคำสั่ง.. (ชื่อหน่วยงานของรัฐ).. ที่ / เรื่อง กำหนดผู้เป็น
หัวหน้าองค์คณะและองค์คณะพิจารณาปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตาม.....(ให้อำนาจประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับ
เป็นพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท และคำสั่งแต่งตั้งองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
ตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ และระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง)ได้ดำเนินการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว พบว่า.....

.....
ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา.....

.....
อันเป็นการกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท
(.....)

ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการจัดทำคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไป

ลงชื่อ.....หัวหน้าองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๘

- ตัวอย่าง -

คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

คำสั่ง (ชื่อหน่วยงานของรัฐ)

เลขที่../....

เรื่อง คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

ที่อยู่ของหน่วยงานรัฐ.....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อ - นามสกุล(ผู้ถูกกล่าวหา)

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

๑.ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย

๑.๑ ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด (การกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด
รวมทั้ง วัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด).....

.....

ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา.....

๑.๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยให้การดังต่อไปนี้

 ๑.๒.๑ รับสารภาพ ๑.๒.๒ ปฏิเสธ (ให้ดำเนินการตามข้อ ๔ ต่อไป) ๑.๒.๓ ไม่ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา (ให้ดำเนินการตามข้อ ๔ ต่อไป)

๑.๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณารายละเอียดของการกระทำความผิดและคำชี้แจงหรือแก้
ข้อกล่าวหาของท่านแล้วเห็นว่า ท่านกระทำความผิดทางพินัยตามมาตรา.....

แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

๒. อัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

๒.๑ อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนด การกระทำความผิดของท่าน พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตรา ... อัตราค่าปรับ ... บาท

๒.๒ จำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ พิจารณาแล้ว กำหนดให้ท่านต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตรา จำนวนค่าปรับ บาท

รวมจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่ท่านต้องชำระทั้งสิ้น.....บาท (.....)

๓. ให้ท่านดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยภายใน.....วัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนี้ (ต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน)

๔. ในกรณีที่ท่านให้การปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน เพื่อส่งให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป

๕. ในกรณีที่ท่านไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อผ่อนชำระค่าปรับ โดยให้แจ้งเหตุผลในการขอผ่อนชำระและระบุจำนวนเงินที่ประสงค์จะขอผ่อนชำระมาในคำร้องขอผ่อนชำระ

๖. กรณีไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย

๖.๑ ในกรณีที่บุคคลธรรมดาและกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจน เหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต อาจยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้ โดยให้แจ้งเหตุผลประกอบการยื่นคำร้องมาด้วย

๖.๒ ในกรณีที่บุคคลธรรมดาและไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย อาจยื่นคำร้องต่อศาล โดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

๗. ช่องทางการชำระค่าปรับเป็นพินัย

๗.๑ ชำระ ณ จุดรับชำระค่าปรับเป็นพินัยของ.....(ชื่อหน่วยงานของรัฐ).....

๗.๒ ผ่านบัญชีธนาคาร.....เลขที่บัญชี.....

ชื่อบัญชี.....

๗.๓ อินเทอร์เน็ตแบงกิง (Internet Banking) บัญชีธนาคาร.....

เลขที่บัญชี.....ชื่อบัญชี.....

๗.๔ (วิธีการอื่นใดตามกฎหมายกระทรวงการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖)

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

- ๓ -

๘. กรณีผู้ถูกกล่าวหาประสงค์ที่จะปฏิเสธข้อกล่าวหา ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระ ยื่นคำร้องขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนการชำระค่าปรับเป็นพินัย สามารถแสดงความประสงค์ได้ดังต่อไปนี้

๘.๑ แสดงความประสงค์ด้วยวาจา ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ณ (ชื่อ ที่อยู่หน่วยงานของรัฐ)

๘.๒ แสดงความประสงค์โดยการทำเป็นหนังสือ โดยจัดส่งไปยัง (ที่อยู่ของหน่วยงานของรัฐ หรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕)

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๙

- ตัวอย่าง -

คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

คำสั่ง (ชื่อหน่วยงานของรัฐ)

เลขที่../....

เรื่อง คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

ที่อยู่ของหน่วยงานรัฐ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อ - นามสกุล(ผู้ถูกกล่าวหา)

บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

๑. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเป็นความผิดทางพินัย

๑.๑ ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด (การกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิด
รวมทั้ง วัน เวลา และสถานที่ที่กระทำความผิด)

ซึ่งเป็นกรกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา.....

๑.๒ ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยให้การดังต่อไปนี้

 ๑.๒.๑ รับสารภาพ ๑.๒.๒ ปฏิเสธ (ให้ดำเนินการตามข้อ ๔ ต่อไป) ๑.๒.๓ ไม่ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา (ให้ดำเนินการตามข้อ ๔ ต่อไป)

๑.๓ องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณารายละเอียดของการกระทำความผิดและคำชี้แจง
หรือแก้ข้อกล่าวหาของท่านแล้วเห็นว่า ท่านกระทำความผิดทางพินัยตามมาตรา.....
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

- ๒ -

๒. อัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และจำนวนค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

๒.๑ อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนด การกระทำความผิดของท่าน พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตรา ... อัตราค่าปรับ ... บาท

๒.๒ จำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระโดยองค์คณะ เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้ว กำหนดให้ท่านต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตรา จำนวนค่าปรับ บาท

รวมจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่ท่านต้องชำระทั้งสิ้น.....บาท (.....)

๓. ให้ท่านดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยภายใน.....วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนี้ (ต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน)

๔. ในกรณีที่ท่านให้การปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินการสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน เพื่อส่งให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป

๕. ในกรณีที่ท่านไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อผ่อนชำระค่าปรับ โดยให้แจ้งเหตุผลในการขอผ่อนชำระและระบุจำนวนเงินที่ประสงค์จะขอผ่อนชำระมาในคำร้องขอผ่อนชำระ

๖. กรณีไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย

๖.๑ ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดาและกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจน เหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต อาจยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้ โดยให้แจ้งเหตุผลประกอบการยื่นคำร้องมาด้วย

๖.๒ ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดาและไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย อาจยื่นคำร้องต่อศาล โดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

๗. ช่องทางการชำระค่าปรับเป็นพินัย

- ๗.๑ ชำระ ณ จุดรับชำระค่าปรับเป็นพินัยของ.....(ชื่อหน่วยงานของรัฐ).....
- ๗.๒ ผ่านบัญชีธนาคาร.....เลขที่บัญชี.....
ชื่อบัญชี.....
- ๗.๓ อินเทอร์เน็ตแบงกิง (Internet Banking) บัญชีธนาคาร.....
เลขที่บัญชี.....ชื่อบัญชี.....
- ๗.๔ (วิธีการอื่นใดตามกฎหมายกระทรวงการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.๒๕๖๖)

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖

- ๓ -

๘. กรณีผู้ถูกกล่าวหาประสงค์ที่จะปฏิเสธข้อกล่าวหา ยื่นคำร้องขอผ่อนชำระ ยื่นคำร้องขอให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ แทนการชำระค่าปรับเป็นพินัย สามารถแสดงความประสงค์ได้ดังต่อไปนี้

๘.๑ แสดงความประสงค์ด้วยวาจา ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ณ (ชื่อ ที่อยู่หน่วยงานของรัฐ)

๘.๒ แสดงความประสงค์โดยการทำเป็นหนังสือ โดยจัดส่งไปยัง (ที่อยู่ของหน่วยงานของรัฐ หรือช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ของหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕)

ลงชื่อ.....หัวหน้าองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ..... องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ..... องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๑๐

- ตัวอย่าง -

หนังสือส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

ที่

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่ง ที่/..... เรื่องสั่ง ณ วันที่ จำนวน ... ฉบับ

ตามที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ปรากฏว่า... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... เป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา..... อันเป็นการกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท (.....)

(ชื่อหน่วยงานของรัฐ) จึงขอให้ (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ไปพบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ณ ในเวลาราชการ ภายใน วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ เพื่อดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ทั้งนี้ หากไม่ไปพบเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายในวันและเวลาที่กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น (ชื่อหน่วยงานของรัฐ) จะดำเนินการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ)

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๑๑

- ตัวอย่าง -

หนังสือส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

ที่

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ส่งคำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่ง ที่/..... เรื่องสั่ง ณ วันที่ จำนวน ... ฉบับ

ตามที่องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ปรากฏว่า..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... เป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา.....อันเป็นการกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท (.....)

(ชื่อหน่วยงานของรัฐ) จึงขอให้ (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา) ไปพบองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ณ ในเวลาราชการ ภายใน วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ เพื่อดำเนินการชำระค่าปรับเป็นพินัยให้เป็นไปตามกฎหมาย ทั้งนี้ หากไม่ไปพบองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ภายในวันและเวลาที่กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น (ชื่อหน่วยงานของรัฐ) จะดำเนินการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ)

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๑๒

(แบบ ปพ.๕/๑)

แบบบันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

คดีปรับเป็นพินัยเลขที่/.....

ที่ทำการปรับเป็นพินัย.....

.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อ - นามสกุล (ผู้ถูกกล่าวหา)

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... E - Mail.....

เป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา

อันเป็นการกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท (.....)

โดยคำสั่ง.. (ชื่อหน่วยงานของรัฐ).. เลขที่..../.... เรื่อง คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติ
 การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็น
 พินัยอย่างสูงไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ.เจ้าหน้าที่ของรัฐพิจารณาแล้ว
 กำหนดให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตรา ...จำนวนค่าปรับ ... บาท

รวมจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่ต้องชำระทั้งสิ้น.....บาท (.....)

ซึ่งได้ชำระค่าปรับเป็นพินัยด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

 ๑. ชำระค่าปรับเป็นพินัยเงินเต็มจำนวน

ชำระ ณ

เมื่อวันที่.....

หลักฐานการชำระเงิน ใบเสร็จเลขที่.....เลขที่.....

- ๒ -

๒. ชำระค่าปรับเป็นพินัยเงินโดยขอผ่อนชำระ

งวดที่ ๑ จำนวน.....บาท (.....)

ชำระ ณ

เมื่อวันที่.....

หลักฐานการชำระเงิน ใบเสร็จเล่มที่.....เลขที่.....

งวดที่ ๒ จำนวน.....บาท (.....)

ชำระ ณ

เมื่อวันที่.....

หลักฐานการชำระเงิน ใบเสร็จเล่มที่.....เลขที่.....

งวดที่ ๓ จำนวน.....บาท (.....)

ชำระ ณ

เมื่อวันที่.....

หลักฐานการชำระเงิน ใบเสร็จเล่มที่.....เลขที่.....

๓. ไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย

ลงชื่อ..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่การเงิน
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๑๓

(แบบ ปพ.๕/๒)

แบบบันทึกการชำระค่าปรับเป็นพินัยการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราปรับเป็นพินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท)

คดีปรับเป็นพินัยเลขที่/.....

ที่ทำการปรับเป็นพินัย.....

.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อ - นามสกุล (ผู้ถูกกล่าวหา)

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... E - Mail.....

เป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เดิมมาตรา

อันเป็นการกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย.....บาท (.....)

โดยคำสั่ง.. (ชื่อหน่วยงานของรัฐ) เลขที่..../.... เรื่อง คำสั่งปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติ
 การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สำหรับการกระทำความผิดทางพินัยที่มีอัตราค่าปรับเป็น
 พินัยอย่างสูงเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท) สั่ง ณ วันที่ เดือน พ.ศ. องค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
 พิจารณาแล้ว กำหนดให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ดังนี้

มาตราจำนวนค่าปรับ ... บาท

รวมจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่ต้องชำระทั้งสิ้น.....บาท (.....)

ซึ่งได้ชำระค่าปรับเป็นพินัยด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

 ๑. ชำระค่าปรับเป็นพินัยเงินเต็มจำนวน

ชำระ ณ

เมื่อวันที่.....

หลักฐานการชำระเงิน ใบเสร็จเล่มที่.....เลขที่.....

- ๒ -

๒. ชำระค่าปรับเป็นพินัยเงินโดยขอผ่อนชำระ

งวดที่ ๑ จำนวน.....บาท (.....)

ชำระ ณ

เมื่อวันที่.....

หลักฐานการชำระเงิน ใบเสร็จเล่มที่.....เลขที่.....

งวดที่ ๒ จำนวน.....บาท (.....)

ชำระ ณ

เมื่อวันที่.....

หลักฐานการชำระเงิน ใบเสร็จเล่มที่.....เลขที่.....

งวดที่ ๓ จำนวน.....บาท (.....)

ชำระ ณ

เมื่อวันที่.....

หลักฐานการชำระเงิน ใบเสร็จเล่มที่.....เลขที่.....

๓. ไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัย

ลงชื่อ..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ..... หัวหน้าองค์คณะเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่การเงิน
(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๑.๑๔

- ตัวอย่าง -

หนังสือส่งสำนวนคดีปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ที่

เขียนที่.....

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง ส่งสำนวนคดีปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เรียน อธิบดีอัยการ/อัยการจังหวัด... (แล้วแต่กรณีขึ้นอยู่กับเขตอำนาจของศาล)

อ้างถึง หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๗(พก)/๑๔๔๓๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย (เอกสารหลักฐานตามที่รวบรวมไว้ทั้งหมด) จำนวน ... ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานอัยการสูงสุดได้กำหนดแนวปฏิบัติในการส่งสำนวนคดีความผิดทางพินัยให้พนักงานอัยการ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๒๓ กำหนดว่า กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางพินัยปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป นั้น

ในการนี้ (ชื่อหน่วยงานของรัฐ) จึงขอส่งสำนวนคดีปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ หากข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานไม่ครบถ้วนประการใด สามารถประสานไปยังเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนคดีปรับเป็นพินัยเลขที่...../.....(ให้ระบุชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ/หัวหน้าองค์กรคณะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ซึ่งรับผิดชอบโดยตรง หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้หรือช่องทางการติดต่ออื่น ๆ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

(ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ)

.....

.....

จำนวนคดี	เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวมทั้งสิ้น	หมายเหตุ
	๖. จำนวนคดีที่ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่รับไว้พิจารณา														
๗. จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง															
๘. จำนวนคดีที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง															

๒. จำนวนเงินค่าปรับในคดีความผิดทางพนันตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒.๑ จำนวนเงินค่าปรับเป็นพนันทั้งหมดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลมีคำสั่งปรับเป็นพนัน เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น.....บาท

๒.๒ จำนวนเงินค่าปรับเป็นพนันทั้งหมดที่ได้รับการชำระ เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น.....บาท

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ของรัฐ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงวันที่.....

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๑

- ตัวอย่าง -

แบบฟอร์มหนังสือเรียกตัวผู้กระทำผิดมาเปรียบเทียบปรับแบบฟอร์มหนังสือเรียกตัวผู้กระทำผิดมาเปรียบเทียบปรับ

ที่...../.....

สำนักงาน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง ขอเชิญพบเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือแจ้งการกระทำความผิด ที่...../..... ลงวันที่..... จำนวน ฉบับ (หรือ)

๒. สำเนาหนังสือคำสั่ง ที่...../..... ลงวันที่ จำนวนฉบับ

ตามหนังสือที่ส่งมาด้วย เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้(แจ้ง/ออกคำสั่ง)ที่...../.....

ลงวันที่ให้ท่านดำเนินการ.....โดยอาศัย

อำนาจตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ปรากฏว่า

ท่านไม่ได้ดำเนินการตาม.....(หนังสือแจ้ง/คำสั่ง).....นั้น จึงเป็นการ.....(ฝ่าฝืน/ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง).....

โดยไม่มีเหตุแก้ตัวอันสมควร จึงมีความผิดระวางโทษ.....ตามมาตรา.....

แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งความผิดดังกล่าว เป็นความผิดที่....

(เจ้าพนักงานท้องถิ่น/คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี)... ทำการเปรียบเทียบได้

ในการนี้...(เจ้าพนักงานท้องถิ่น/คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี) จึงขอให้ท่านไปพบ

เจ้าหน้าที่ที่.....(สำนักงาน)..... ภายใน.....วันนับแต่วันที่รับหนังสือฉบับนี้ ทั้งนี้ ให้ติดต่อในวันราชการ

ก่อนเวลา ๑๕.๐๐ น. เพื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับให้เป็นไปตามกฎหมาย หากท่านไม่ไปพบภายในเวลาที่

กำหนดไว้ทางราชการจะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....)

หัวหน้าหน่วยงาน

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๒

- ตัวอย่าง -

แบบฟอร์มบันทึกคำให้การผู้กระทำผิด (กรณีคดีความผิดทางอาญาที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย)

คดีที่...../.....

สำนักงาน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน ตำบล/แขวง

อำเภอ/เขต จังหวัด โทร.

(โดยมี นาย/นาง/นางสาวเป็นผู้รับมอบอำนาจจาก

ตามหนังสือมอบอำนาจ ที่ วันที่ เดือน พ.ศ.)

เจ้าหน้าที่ได้แจ้งว่าข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)เป็นผู้กระทำ

ความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตราในข้อหา

..... ซึ่งมีโทษตามมาตรา ต้องระวางโทษ

ข้าพเจ้ารับทราบแล้ว

[] (๑) ข้าพเจ้าขอให้การรับสารภาพว่ากระทำผิดจริง และยินยอมให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบคดีทำการเปรียบเทียบปรับตามที่เห็นสมควร

[] (๒) ข้าพเจ้าขอปฏิเสธว่ามีได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา

บันทึกนี้ เจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ) ผู้กระทำความผิด
(.....)

ตำแหน่ง

(ลงชื่อ) เจ้าหน้าที่/ผู้บันทึก
(.....)

ตำแหน่ง

(ลงชื่อ) พยาน
(.....)

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๓

(แบบ ปท.๑)

- ตัวอย่าง -

แบบฟอร์มเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ (ปท. ๑)

คดีที่...../.....

สำนักงาน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อเจ้าหน้าที่ผู้กล่าวหา.....

ชื่อผู้ต้องหา (๑)

(๒)

ฝ่าฝืนคำสั่ง/กระทำความผิดเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.เวลา..... ณ สถานที่ประกอบกิจการ
อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต จังหวัด โทร.

คดีนี้ผู้ต้องหาได้กระทำการ..... (พฤติการณ์ในการกระทำความผิด) ซึ่งเป็นความผิด
 ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา.....ข้อหา.....
มีบทลงโทษตามมาตรา.....ซึ่งเป็นความผิดที่(คณะกรรมการ
 เปรียบเทียบ/เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย).....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข
 เพิ่มเติม(คณะกรรมการเปรียบเทียบ/เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย).....
 จึงเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาเป็นเงิน บาท (.....)

บันทึกนี้ เจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ผู้ต้องหาฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง และได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ)ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ)ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ)ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

(ลงชื่อ)ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

(ลงชื่อ)ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ

(ลงชื่อ)เจ้าหน้าที่ผู้กล่าวหา

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของ
 คณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓

บันทึกการชำระเงิน ออก ณ (กทม./เมืองพัทยา/เทศบาล/อบต.)	
ใบเสร็จรับเงินเล่มที่	เลขที่
วันที่ เดือน	พ.ศ. จำนวนเงินบาท
ลงชื่อ.....	เจ้าหน้าที่ผู้รับเงิน

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของ คณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๔

(แบบ ปท.๒)

- ตัวอย่าง -
แบบฟอร์มแจ้งผลการเปรียบเทียบปรับ (ปท. ๒)

ที่...../.....

สำนักงาน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาเปรียบเทียบปรับตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ (ปท. ๑)

ตามที่.....(คณะกรรมการเปรียบเทียบ/เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
มอบหมาย) ได้พิจารณาเปรียบเทียบปรับ กรณีที่ท่านได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รายละเอียดตามที่ส่งมาด้วย

ในการนี้(คณะกรรมการเปรียบเทียบ/เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นมอบหมาย) จึงขอให้ท่านไปพบเจ้าหน้าที่ที่.....(สำนักงาน)ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับหนังสือฉบับนี้ ทั้งนี้ ให้ติดต่อในวันและเวลาราชการ เพื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับให้เป็นไป
ตามกฎหมาย หากท่านไม่ไปพบภายในเวลาที่กำหนดไว้ทางราชการจะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนิน
คดีตามกฎหมายต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของ
คณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๕

(แบบ ปท.๓)

แบบฟอร์มหนังสือร้องทุกข์ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย (ปท.๓)

ที่...../.....

สำนักงาน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง ขอให้ดำเนินคดีแก่.....(นาย ก. ผู้ต้องหา)

เรียน เจ้าพนักงานสอบสวน.....(ประจำท้องที่).....

สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ฉบับ
 (๒) บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา จำนวน ฉบับ
 (๓) พยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเอกสารหลักฐาน จำนวน ฉบับ

ด้วยเจ้าพนักงานท้องถิ่นของ.....(กทม./เมืองพัทยา/เทศบาล/อบต.).....ได้ตรวจพบว่า(นาย ก.ผู้ต้องหา).....ซึ่งอยู่บ้านเลขที่ตรอก/ซอย ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัดได้กระทำการ.....(เช่น จำหน่ายอาหารโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือกฎกระทรวงแล้วแต่กรณี)ซึ่งเป็นความผิดตามมาตราและมีโทษตามมาตรา..... แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตามเอกสารหลักฐานที่ส่งมาด้วยนี้

ในการนี้(หน่วยงานท้องถิ่น).....มีความประสงค์จะดำเนินคดีแก่...(นาย ก.ผู้ต้องหา)ซึ่งกระทำความผิดตามกฎหมายดังกล่าว จึงมอบอำนาจให้.....(นาย ข.).....เป็นผู้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีแก่บุคคลดังกล่าว ตลอดจนให้ข้อมูลต่าง ๆ และประสานงานกับพนักงานสอบสวนจนเสร็จการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

.....

ตำแหน่ง

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๖

(แบบ ปท.๔)

แบบฟอร์มประวัติผู้ต้องหา (ปท.๔)

๑. ผู้ต้องหา	ชื่อ ชื่อสกุล อายุ ปี เชื้อชาติ สัญชาติ ที่อยู่เลขที่ ผู้รับอนุญาต เลขที่/
๒. วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ	เหตุเกิดเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. เวลา น. สถานที่เกิดเหตุ
๓. ข้อหา	ฐาน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๔. จำนวนของกลาง	ของกลาง (๑) ยึดและเก็บมา (๒) आयัด
๕. ผลคดี	กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฐาน มาตรา [] ๑. ผู้กระทำความยินยอมให้เปรียบเทียบและชำระเงินค่าปรับ จำนวน ... บาท ชำระค่าปรับวันที่ เดือน พ.ศ. หลักฐานการสั่งเปรียบเทียบปรับ ตามหนังสือหรือบันทึก ที่ .../... วันที่ เดือน พ.ศ. [] ๒. ศาลพิพากษาลงโทษ ตามคดีแดง ที่
๖. งานคลังรับเงิน	วันที่ เดือน พ.ศ. จำนวน เงิน บาท ตามใบเสร็จเล่มที่ เลขที่

(ลงชื่อ) ผู้บันทึกประวัติ

(.)

ตำแหน่ง

ที่มา : อ้างอิงแบบฟอร์มตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของ
คณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๗

- ตัวอย่าง -

แบบฟอร์มมอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบ

คำสั่งคณะกรรมการเปรียบเทียบ

ที่ .. /...

เรื่อง มอบหมายให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบ

ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ในเขตจังหวัด.....

โดยที่เป็นการสมควรมอบหมายการเปรียบเทียบคดีตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข คณะกรรมการเปรียบเทียบ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มอบหมายให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบสำหรับความผิดที่มีโทษจำคุก ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ) กรรมการเปรียบเทียบ

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด

(ลงชื่อ) กรรมการเปรียบเทียบ

(.....)

อัยการจังหวัด

(ลงชื่อ) กรรมการเปรียบเทียบ

(.....)

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๘

คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่ .. /...

เรื่อง มอบหมายอำนาจเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ในเขต.....(ระบุชื่อท้องถิ่น).....

โดยที่เป็นการสมควรมอบหมายการเปรียบเทียบคดีตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข คณะกรรมการเปรียบเทียบ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มอบหมายให้(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง).....มีอำนาจเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข สำหรับความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(นายกองค์การบริหารส่วนตำบล.../นายกเทศมนตรี...)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๙

- ตัวอย่าง -

แบบฟอร์มการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการเปรียบเทียบกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ที่ .. /....

เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการเป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ตามมาตรา ๘๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการเปรียบเทียบอีกไม่เกินสองคน นั้น

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด (ชื่อจังหวัด) จึงแต่งตั้งให้ข้าราชการดังต่อไปนี้เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการเปรียบเทียบจังหวัด (ชื่อจังหวัด)

๑.(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง) ผู้ช่วยเลขานุการ

๒.(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง) ผู้ช่วยเลขานุการ

สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ)

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด (ชื่อจังหวัด.....)

ตัวอย่างลำดับที่ ๑.๒.๑๐

คำสั่งกรุงเทพมหานคร

ที่ .. /....

เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นผู้ช่วยเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ
ในคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง
ข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน นั้น

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงแต่งตั้งให้ข้าราชการดังต่อไปนี้เป็นเลขานุการและ
ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร

๑.(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)	เลขานุการ
๒.(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๓.(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)	ผู้ช่วยเลขานุการ

สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

(ลงชื่อ)

ผู้ราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก
(๒) กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูล	QR-Code
๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปรับเป็นพินัย (คดีความผิดทางพินัย)	
๒.๑.๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕	
๒.๑.๒ กฎกระทรวงการแสวงหาข้อเท็จจริง การรวบรวมพยานหลักฐาน และการชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหา พ.ศ. ๒๕๖๖	
๒.๑.๓ กฎกระทรวงการชำระค่าปรับเป็นพินัยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๖	
๒.๑.๔ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๖	
๒.๑.๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖	
๒.๑.๖ ข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัย พ.ศ. ๒๕๖๖	

๒.๒ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบ (คดีความผิดทางอาญา)	
๒.๒.๑ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	
๒.๒.๒ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓	
๒.๒.๓ แนวทางประกอบการพิจารณาใช้ดุลพินิจในการกำหนดอัตราค่าปรับของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	

ภาคผนวก

(๓) ช่องทางการเข้าถึงสื่อและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูล	QR-Code
๓. ช่องทางการเข้าถึงสื่อและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง	
๓.๑ เว็บไซต์ กองกฎหมาย กรมอนามัย	
๓.๒ Youtube กองกฎหมาย กรมอนามัย	
๓.๓ Page Facebook กองกฎหมาย กรมอนามัย	
๓.๔ ถาม - ตอบ ปัญหาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ โดย กองกฎหมายกระบวนกรยุติธรรม สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	
๓.๕ ช่องทางการติดต่ออื่น ๆ ปรึกษาด้านบทบัญญัติกฎหมายได้ที่ “คลินิกกฎหมายกรมอนามัย” โทรศัพท์ : ๐-๒๕๙๐-๔๖๗๙ กองกฎหมาย กรมอนามัย	

กรมอนามัย
DEPARTMENT OF HEALTH

**กองกฎหมาย กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี รหัสไปรษณีย์ ๑๑๐๐๐
โทรศัพท์ : ๐-๒๕๙๐-๔๑๘๓ โทรสาร : ๐-๒๕๙๐-๔๖๙๒
<https://laws.anamai.moph.go.th/th>**